ANUL X No. 2914 | Ediţia de seară | VINERI 15 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc înainte:
Un an in ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
se primesc direct la Administraţia ziarului
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administraţia PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

INLOCUIREA D-luĭ Tr. DJUVARA

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Orgoliŭ orĭ slugărnicie

In revista internaţională *Cosmopolis* găsesc un articol foarte important asupra Romînieĭ. E scris de un om care ne cunoaşte perfect, care a văzut la faţa loculuĭ funcţionînd aparatul nostru constituţional şi care îşĭ dă seamă de halul trist în care sîntem, fără de partide, fără de legĭ, fără de Constituţie şi avînd o singură putere reală: *regele*.

Ca Romînĭ, articolul scris în limba franceză şi într'o revistă universalmente cunoscută, de sigur că trebuie să ne facă ruşine. In fond însă trebuie să recunoaştem că această descriere reprezintă trista realitate şi că autorul n'a făcut de cît să descrie ceea ce a văzut şi ceea ce, de altmintrelea, noĭ spunem în *Adevĕrul* de anĭ de zile.

Vorbind de puterea nemărginită a regeluĭ, autorul arată complicitatea tacită a partidelor de a acoperi pe rege şi de a face să se perpetueze minciuna constituţională. El crede că aceasta provine din două motive: din patriotizm şi din mîndrie. Din patriotizm, pentru că, zice autorul, ele sînt convinse că în fond regele face bine bătîndu-şĭ joc de dînsele şi pentru că orgoliul le împinge a nu mărturisi în public—şi nicĭ lor înşi-le—că, dîndu-şĭ de rege pe Carol, şĭ-aŭ dat un stăpîn.

Scriitorul francez voieşte să-şĭ pună mănuşĭ şi să nu spună cuvîntul care-ĭ vine pe buze. Nu e la mijloc nicĭ patriotizm, nicĭ orgoliŭ. E pur şi simplu slugărnicie şi ticăloşie morală. In intimitate toţĭ oameniĭ politicĭ constată vidul vieţeĭ noastre constituţionale, toţĭ recunosc că «*neamţul*» ĭ-a încălecat, că această stare de lucrurĭ va duce ţara în spre anarchie şi revoluţie şi că barca, pe care o conduce azĭ Carol, dată mîĭne sub conducerea luĭ Ferdinand saŭ a altuĭa, va face de sigur naufragiŭ. Nimenĭ însă nu maĭ îndrăzneşte să-şĭ spună această părere în gura mare, toţĭ se pleacă, în tocmaĭ ca şi trestiile, sub voinţa regală şi continuă a juca cel maĭ trist rol în aceasta scîrboasă comedie parlamentară, în care nu-ĭ nimica adevărat, ci totul minciună şi deşert.

Nu maĭ avem oamenĭ, nicĭ caractere. Fie-care ştie că e răŭ, dar nimenĭ nu-şĭ ĭa asupră-şĭ să lupte cu absolutizmul regal. Ştie orĭ şi ce om politic că dacă n'ar tăcea, ar fi pierdut, că nu va maĭ ajunge la putere şi că va fi menit vecĭnic să rămînă în opoziţiune. Puterea însă atrage, *platonizmul* nu poate conveni de cît la foarte puţinĭ şi, pentru a deveni om politic, trebuie să te plecĭ, să consimţĭ a te face şi tu actor în teatrul politic pe care îl conduce Domnul Carol.

Complicitatea tuturor oamenilor politicĭ, în falşificarea vieţeĭ noastre parlamentare, nu-ĭ venită din patriotizm, de oare-ce fie-care, între patru ochĭ, îţĭ declară că situaţiunea este din cele maĭ triste. Cît despre orgoliŭ, el ĭarăşĭ nu poate fi. Azĭ, graţie propagandeĭ puterniceĭ prese democratice, nu maĭ este o taĭnă pentru nimenĭ că la noĭ totul este ficţiune şi că politicianiĭ noştri nu merită de cît dispreţ şi scîrbă. E dar «secretul luĭ Polichinel» această complicitate tacită, şi orĭ cît slugile regeluĭ ar spune că sînt libere şi cu voinţa lor, ţara ştie că nu sînt de cît nişte manechinĭ carĭ joacă după cum regele le trage sforile.

Trista realitate o cunoaşte toată lumea. E că sîntem maĭ înapoĭaţĭ de cît pe timpurile *Divanuluĭ ad-hoc*, că regele a distrus orĭ şi ce vestigiŭ de viaţă politică, şi că singura speranţa este la păturile necorupte ale meselor populare. Din lăuntrul lor maĭ pot eşi încă oamenĭ politicĭ carĭ să înceapă lupta în potriva tronuluĭ absolutist şi carĭ să-şĭ facă un crez politic, din readucerea ţăreĭ la adevăratul constituţionalizm, prin restrîngerea de fapt şi de drept a prerogativelor Coroaneĭ.

Coust. Mille.

Vederĭ din ţară

Galaţiĭ după inundaţie

După retragerea apelor toţĭ nenorociţiĭ rămaşĭ fără adăpost aŭ construit pe şosea bărăcĭ de scîndurĭ, şi s'aŭ adăpostit acolo cu copiiĭ şi cu puţinul avut ce l'aŭ maĭ putut scăpa. Icĭ-colo s'aŭ improvizat şi cîrcĭume.
Schiţa de maĭ sus luată la faţa loculuĭ de către D. profesor Thomaide, reprezintă noua stradă de bărăcĭ.

SATIRA ZILEI

Poliţia Salcîm

In raportul poliţieĭ de erĭ citim „că s'a condus la secţia 17 emancipatul Simion Constantin din şoseaua Colentina, că a furat un ceas de argint de la subcomisarul Predescu."

Această mică informaţie ne sugerează nostime ideĭ asupra vigilenţeĭ poliţieĭ D-luĭ Canton Leca. Ea nu numaĭ că nu descopere hoţiile şi crimele, dar pungaşiĭ îşĭ bat joc de agenţiĭ poliţieneştĭ şi le *inventarează* ceasul.

O a doua ideie sugerată este acea a schimbăreĭ obiceiurilor poliţieneştĭ: altă dată, sub Radu Mihaiŭ, poliţiştiĭ eraŭ marĭ amatorĭ de ceasornice de furat, acum aŭ ajuns la aşa decadenţă că lasă să li se fure lor ceasornicile.

O tempora, o mores! D-le Prefect, regenerează corpul poliţienesc.

Periplizon.

Baronul Mackau

Directorul comitetuluĭ bazaruluĭ de caritate a fost dat în judecată, fiind că prin neglijenţa sa a pricinuit marele incendiu care a costat atîtea sute de vieţĭ. Baronul de Mackau a fost găsit vinovat de tribunal şi a fost osîndit să plătească o amendă de 800 leĭ. Beneficiază însă de legea Berenger, aşa că nu va plăti această amendă de cît dacă tribunalul îl va condamna a doua oară pentru un alt fapt.

Baronul Mackau s'a născut la 15 Noembrie 1832. Deputat în maĭ multe legislaţiunĭ, el a fost monarchist pînă în 1892, cînd declară la un banchet că, faţă cu voinţa formală a ţăreĭ, manifestată pretutindenĭ, la alegerile generale şi parţiale, nu poate face alt-ceva de cît să se ralieze republiceĭ şi constituţiuneĭ.

Inst.

Creditul şi constructoriĭ

In piaţa noastră este o prejudecată în ceea ce priveşte creditul. Bancheriĭ preferă să facă afacerĭ maĭ ales cu negustoriĭ propriu zişĭ, refuzînd să lucreze cu arhitecţiĭ, cu ingineriĭ şi în general cu antreprenoriĭ. Aceştia trebuie ca să se înlesnească să treacă pe sub furcile caudine ale cămătarilor şi saŭ se ruinează saŭ lucrează scump în dauna statuluĭ şi a proprietarilor.

La noĭ cînd sîntem în epoca tocmaĭ a marilor şi folositoarelor lucrărĭ, cînd totul este de făcut la judeţe, comune şi la stat, cînd în special Bucureştiĭ se transformă, profesiunile acestea libere pot găsi de lucru şi capitalul poate fi bine plasat. E de mirare dar că tocmaĭ aceştĭ interesaţĭ oamenĭ, culţĭ şi specialiştĭ, asimilaţĭ de *codul de comerciŭ*, comercianţilor propriŭ zişĭ, nu pot avea capitalurĭ eftine cu carĭ să facă lucrărĭ utile.

Peste cîte-va săptămînĭ se vor deschide ghişeurile *Bănceĭ industriale*; sperăm că aceĭa carĭ sînt în capul eĭ se vor convinge de marea însemnătate, pe care o aŭ la noĭ arhitecţiĭ, ingineriĭ şi antreprenoriĭ şi cît folos poate aduce ţăreĭ un capital eftin în mîĭnele acestor oamenĭ. In special D. Costinescu ştie, prin propria D-sale experienţă, ce se poate face cu inteligenţă şi cu credit şi va lucra, sperăm, să facă să dispară această prejudecată de-a nu lucra de cît cu neguţătoriĭ propriŭ zişĭ, cînd ştiut este că, în ce priveşte garanţia, e maĭ de preferat un om care are o întreprindere văzută şi preţuită, de cît un om care de multe orĭ deschide prăvălie, numaĭ pentru a da faliment.

Sfinx.

Expoziţie de pescărie

La primăvară se va face la Berghen (Norvegia) o mare expoziţie de pescărie.

A fost invitată şi Romînia, în mod oficial, să participe la această expoziţie.

D. D. Antipa se ocupă cu această chestie şi, dacă i se vor pune la dispoziţie fondurile necesare, va organiza secţia romînească ast-fel, ca să se poată vedea toate speciile de peşte ce sînt în apele noastre, exemplarele extra-ordinare şi mijloacele cu carĭ se face pescuitul.

Importanţa pescăriilor

Pescăria capătă din zi în zi o maĭ mare importanţă şi constitue un venit sigur şi însemnat pentru unele ţărĭ.

La noĭ, numaĭ de douĭ anĭ se dă atenţiune pescărieĭ şi nu se vinde de cît peşte proaspăt şi sărat. Totuşĭ venitul pescăriilor a crescut enorm şi în acelaşĭ timp peştele e mult maĭ eftin, ca altă dată, pe pieţele din ţară.

Oprindu se pescuitul la timp nefavorabil, cînd prin pescuire se împiedică înmulţirea peşteluĭ, s'a făcut un enorm bine.

Fabricele de conserve

Acum este chestia ca să nu se oprească aci guvernul, ci să ĭa măsurĭ ca să se dea o dezvoltare maĭ mare comerţuluĭ cu peştele.

In apele noastre avem o mulţime nesfîrşită de specii şi s'ar putea face un export însemnat, dacă s'ar înfiinţa fabricĭ pentru facerea de conserve.

Lucrul nu este greŭ şi cu puţină bună-voinţă se poate realiza. Aceste fabricĭ nu cer un capital prea mare şi nicĭ nu aŭ greutăţĭ însemnate la instalare.

Expoziţia de la Berghen

Este adevărat că pînă acum era greŭ să se înfiinţeze asemenea fabrici, de oare-ce peştele din Romînia nu este cunoscut în străinătate.

Expoziţia de la Berghen—la care să sperăm că se vor lua măsurĭ ca să participe şi Romînia—oferă o bună ocaziune pentru ca să se facă cunoscut pe pieţele străine peştele din Romînia.

Aceĭa, carĭ se ocupă cu comerţul de peşte, vor găsi la noĭ şi cantitate însemnată şi peşte de calitate bună.

Afară de aceasta, cu peştele nostru se pot realiza cîştigurĭ enorme pe piaţa Vieneĭ.

Expoziţie în ţară

Ar fi bine chiar ca să se organizeze o expoziţie de pescărie şi în ţară.

In alte părţĭ se dă o mare importanţă chestiuneĭ, şi în Rusia, Norvegia etc. se fac expoziţiunĭ naţionale şi internaţionale.

Peştele poate să fie o importantă sursă de înavuţire pentru ţară.

Populaţiĭ întregĭ îşĭ pot găsi hrana în acest comerţ şi ţara întreagă poate să profite nu numaĭ prin faptul că-şĭ crează un venit important, dar şi prin aceea că se dă lumeĭ sărace un aliment hrănitor şi eftin.

Rep.

Francia şi politica europeană

Alianţa franco-engleză. — „Figaro". — Rusia şi Francia.

Vorbind în acest loc despre vizita pe care D-l Faure o face ţaruluĭ, am arătat că, spre binele Francieĭ şi spre binele popoarelor şi democraţieĭ europene, ar fi, dacă s'ar realiza o înţelegere anglo-franceză. Ziarul „Figaro" a mers şi maĭ departe. Acum de curînd a apărut în acest ziar un interesant articol asupra atitudineĭ Francieĭ faţă cu noua constelaţiune politică. Articolul semnat „*Quis?*" a produs cu drept cuvînt senzaţiune, şi credem decĭ că e bine să 'l rezumăm aci.

*

Francia — zice autorul — se află în faţa unuĭ moment hotărîtor, care nu se întoarce poate nicĭ odată. Inţelegerea cu Rusia a asigurat pe Francia împotriva unuĭ eventual atac nedrept din partea Germanieĭ, care — ce-ĭ drept — nicĭ nu se gîndeşte la un asemenea atac. Pe de altă parte însă, războĭul greco-turc a dovedit, că Rusia a sacrificat planurile sale orientale, pentru menţinerea păceĭ. De oare-ce Rusia a refuzat să scoată sabia pentru Grecĭ şi Slavĭ, de sigur că nu va putea începe un războĭ pentru Alsacia-Lorena. Francia e decĭ silită să ţie pacea şi ar trebui să tragă dintr'aceasta cel maĭ mare folos, *încheĭînd cu Germania o pace de fapt, întocmaĭ cum a încheĭat-o cu Rusia*, — aceasta, maĭ ales, în vederea apropiatuluĭ şi ameninţătoruluĭ duel dintre Anglia şi Germania.

*

La Alsacia-Lorena — continuă Figaro — Franceziĭ nu trebuie să renunţe, căcĭ speranţa nu stă în diferitele tratate. Generaţiunea viitoare, într'o formă convenabilă, va putea cere de la Germania restituirea Alsacieĭ-Lorena. *Nenorocirea Francezilor este că trăiesc cu gîndul la un războĭ, pe care nicĭ nu vor, nicĭ nu pote să'l ducă.*

Aşa scrie ziarul parizan. Orĭ cine cunoaşte numaĭ întru cîtva spiritul şoviniştilor francezĭ, va înţelege lesne că cuvintele ziaruluĭ francez vor stîrni o adevărată furtună. Franceziĭ şoviniştĭ nu vor să audă de o alianţă cu Anglia, care ar fi mult maĭ avantagioasă şi ar bleza maĭ puţin sentimentele naţionale, — şi „Figaro" crede că s'ar putea realiza o înţelegere cu „Prusaciĭ"?

Curios de tot şi cu atît maĭ curios cu cît se ştie că din cînd în cînd „Figaro" se inspiră de la persoane carĭ sînt în contact intim cu actualiĭ guvernanţĭ aĭ republiceĭ.

Sal.

Ultimul refugiŭ

Gazetariĭ de ocazie sînt foarte des încurcaţĭ, cînd e vorba să'şĭ dea articolul obligatoriŭ la gazetă.

— Despre ce să scriŭ? Iată întrebarea pe care şi-o pun eĭ şi la care nu găsesc foarte adesea răspunsul dorit.

Situaţia acestor gazetarĭ e şi maĭ gravă cînd se află pe la Rucăr saŭ la Agapia, şi sînt nevoiţĭ să'şĭ trimeată de acolo articolul.

— Despre ce să scriŭ?

Şi maĭ aŭ o a treĭa împrejurare agravantă gazetariĭ de ocazie, cînd colaborează la o gazetă, care nu are bine demarcată linia de purtare.

Orĭ-cine a putut să'şĭ dea seama de adevărul celor ce spun aci, la apariţia ziaruluĭ Drapelul. *Gazetariĭ de ocazie, carĭ colaborează la acest ziar, nefiind hotărîţĭ ce atitudine să ĭa faţă de guvern şi de cele-l' alte partide, s'aŭ apucat să facă campanie pentru domolirea şi* moralizarea *preseĭ.*

In acest scop se formase oare gruparea aurelianistă? Eĭ aşĭ! Dar ce le pasă D-lor Aurelian, Costinescu saŭ Coco-Dimitrescu de presa noastră. Gazeta apăruse însă prea de vreme, tratativele cu D. Sturdza nu se sfîrşiseră şi D. Stătescu încă nu spusese ce voieşte.

In aşa situaţie, cînd ziarul trebuĭa să menajeze combinaţiile viitoare, ce putea să spuĭe el? Natural că era să ne vorbească de moderaţie şi cum nu putea, pe atuncĭ, să facă aluzie la nervozităţile D-luĭ Sturdza, a vorbit despre moderaţia preseĭ.

Aţĭ văzut însă că, imediat ce s'aŭ rupt tratativele cu D. Sturdza şi oracolul de la Sinaĭa şi-a spus cuvîntul, Drapelul *a căpătat o limbuţie pronunţată şi a întrecut cu mult ziarele pe carĭ le desemna, maĭ nainte, ca violente.*

Toţĭ cititoriĭ, credeaŭ de sigur, că s'a sfîrşit cu campania Drapeluluĭ *pentru* moderaţia *şi* moralizarea *preseĭ.*

Dînşiĭ însă nu s'aŭ gîndit că sîntem în mijlocul vereĭ şi că uniĭ gazetarĭ de ocazie de la ziarul aurelianist, sînt în pădurea Agapieĭ saŭ a Văratecului.

Ce vroiţĭ să scrie omul din pădure?

Ce vroiţĭ să facă doĭ clovnĭ fără aparate de gimnastică şi fără instrumente muzicale? Eĭ trebuie să facă publicul să rîdă, după cum ziaristul din pădure e nevoit să scrie. Clovniĭ n'aŭ instrumente şi aparate, ziaristul din pădure n'are subĭect.

Clovniĭ îşĭ trag palme, se trîntesc, se tăvălesc prin praf, îşĭ daŭ picioare... şi lumea rîde. Eĭ şi-aŭ făcut datoria.

Tocmaĭ aşa face şi D. V. de la Drapelul. *Fiind prin cine ştie ce pădure şi, neştiind despre ce să scrie, se leagă ĭar de presă.*

Presa, atacurile la adresa preseĭ sînt ultimul refugiŭ al gazetarilor cărora nu le repugnă să se pălmuĭască singurĭ, pentru ca să ofere lumeĭ distracţiĭ.

Ianus

Noua dramă a luĭ Sudermann

Ordinul poliţieĭ.— Lectura.— Miezul drameĭ. — Conţinutul eĭ.

La rubrica ştirilor literare şi artistice am anunţat din vreme că Hermann Sudermann, cunoscutul autor dramatic, a isprăvit o nouă dramă, care poartă titlul „Ioan Botezătorul". Intr'acelaşĭ loc am anunţat că poliţia berlineză a găsit de cuviinţă să oprească reprezintarea pieseĭ şi că Sudermann s'a hotărît să o citească de o camdată maĭ multor criticĭ şi literaţĭ. Lectura s'a făcut şi ceĭ, carĭ aŭ ascultat drama, declară că n'aŭ găsit nicĭ ceĭ maĭ mic indiciu care ar fi putut scuza— de motivat nu maĭ poate fi vorba— ordinul samavolnic al poliţieĭ din Berlin.

Criticul dramatic al ziaruluĭ „Frankfurter Zeitung" a azistet la lectură, şi după dînsul, dăm în următoarele, conţinutul pieseĭ, impresia pe care ea o face, şi aprecierĭ asupra valoareĭ artistice a pieseĭ.

*

Vre-o două-zecĭ de persoane, aparţinînd la diferite şcolĭ literare, veniseră să-l asculte pe Sudermann cetindu-şĭ piesa.

Dacă toţĭ ceĭ de faţă sînt unanimĭ în a recunoaşte că nimic nu poate explica ordinul poliţienesc, apoĭ asupra efectuluĭ artistic pe care l-a făcut drama, părerile se deosibesc. Uniĭ declară scurt şi coprinzător, că pĭesa a mişcat adînc pe toţĭ auditoriĭ şi că trebuie privită ca opera cea maĭ de seamă a luĭ Sudermann. Nu e bine să conchizĭ de la propriile sentimente asupra aceĭea ale altora, căcĭ în acest caz mulţĭ s'ar putea lăsa a fi seduşĭ să creadă că „Ioan Botezătorul" e o operă monumentală, un fel de „Faust" mistic religios.

*

Sudermann—aşa se zicea — a isprăvit, de multă vreme încă, un plan pentru o dramă al căreĭa eroŭ să fie Ioan Botezătorul. Tragedia luĭ Ioan l-a ocupat mereŭ. Se mira adesea că nimenĭ nu 'ĭ-a luat subiectul şi că o observaţie a luĭ Heine, în care se spune că Herodias a fost coprinsă de o dragoste nebună pentru propovăduitorul din pustiŭ, a fost trecută de toţĭ cu vederea. Dacă tocmaĭ acesta, saŭ un alt moment asemenea acestuĭa, a tentat pe dramaturg, atuncĭ se pare că instinctul „omuluĭ de teatru", care ĭubeşte intrigele încordate şi scenele abracadabrante, a lucrat maĭ mult, de cît spiritul pătrunzător şi cu adevărat creator, în faţa căruĭa în puţine liniĭ clare se ridică un tablou universal. Pe lîngă pasagiĭ teatrale plate, se găsesc indiscutabil scene fascinatoare; multe cuvinte interesante, multe ideĭ orbitoare te întîmpină; şi totuşĭ îţĭ rămîne impresia că drama e o operă a deşteptăciuneĭ, nu a putereĭ. Dinapoĭa tablourilor teatrale, carĭ. la sfîrşitul actuluĭ al treĭlea şi al cincelea, vor produce un efect scenic foarte mişcător, n'aşĭ vroi să caut însă, cum fac de obiceĭ la opere monumentale, secrete maĭ adîncĭ de ale vĭeţeĭ. Poate cetind drama, te vor întîmpina pasagiĭ lirice frumoase ce 'ţĭ scapă cînd trebuie să le prinzĭ cu urechĭa. Poate auditorul ar fi fost însă maĭ mişcat, dacă Ioan, profetul, n'ar fi devenit obĭectul dragosteĭ ameniţătoare a femeeĭ, n'ar fi devenit jucăria uneĭ prinţese voluptoase şi bestiale.

*

Acţiunea elegică a drameĭ e fără îndoĭala foarte tragică. E mişcătoare doar soarta propovăduitoruluĭ în pustiŭ, a bărbatuluĭ care samănă, fără să culeagă, a premergătoruluĭ, care caută adevărul, fără ca să'l poată recunoaşte, care'l simţeşte pe Mesia şi-ĭ pricepe prea tîrziŭ firea.

Ioan din dramă, se simte atîta vreme puternic, cîtă vreme nu simţeşte că gîndul săŭ se abate pe căĭ greşite. Avea puterea să poruncească poporuluĭ, sîngerînd miĭ de rănĭ, ca să primească „legea care, în mînile puternicilor şi fariseilor, devenise un instrument de caznă pentru cel sărac". Dară pentru dorinţele mulţimeĭ, Ioan nu găsise un noŭ ideal. Asta mergea peste puterile sale. El auzĭa un freamăt puternic, nu ştia însă de unde venea zgomotul. Dorul săŭ se îndrepta spre un mîntuitor mîndru şi despot, care să vie asemenea unuĭ eroŭ regesc, cu sabia de foc în dreapta şi cu splendoarea curcubeuluĭ în jurul frunţeĭ. In acest timp ĭată că vine un Galilean sărac, unul dintre ceĭ maĭ neştiutorĭ de carte, şi'l învaţă, că nu stăpîniĭ şi regiĭ pot împlini misiunea mîntuitoruluĭ; şi minunat şi spăĭmîntat ascultă Ioan învăţăturile Nazarineanuluĭ, care propovăduieşte să ĭertăm duşmanilor păcatele:—un cuceritor pacĭnic.

*

Indoiala se strecoară în sufletul luĭ Ioan; el începe să simţească adevărul,

să pricepă tînăra veste. Simţeşte că scade şi 'şĭ perde puterea. Inca odată priveşte poporul în aşteptare asupra luĭ: atuncĭ cînd Irod şi Irodiada calcă pe pămîntul sacrat al templuluĭ. „Pietruiţi-ĭi“, urlă poporul, iar discipoliĭ îĭ daŭ luĭ Ioan o piatră în mînă. El, profetul, trebuia să-o arunce numaĭ asupra neruşinatuluĭ Irod, şi revoluţiunea 'şĭ-ar fi avut sacrificiul. Dară spiritul Nazarineanuluĭ căpătase stăpînire asupra profetuluĭ, piatra-ĭ scapă din mînă şi, pentru întîiaşĭ dată, mulţimea nu-şĭ maĭ pricepe şeful, pe care îl numeşte trădător, fiind-că nu poate fi răzbunător. Irod însuşĭ rîde de visător şi de spiritul pe care 'l împrăştie Nazarineanul. Aceste utopiĭ nu-l înspăimîntă şi nu cu plăcere împlineşte el dorinţa frumoaseĭ Salome, care tocmaĭ desfătase simţurile sale şi ale mosafirilor săĭ romanĭ. Ea perzistă în cererea eĭ; dragostea respinsă devine răutate; şi întunecata Irodiadă perzistă ca Irod să împlinească cererea ficeĭ sale şi ca să cadă capul Botezătoruluĭ. Ioan putu numaĭ să vadă ţara cea nouă, nu să şi calce pe ea. Pe cînd el e dus la moarte, şi pe cînd stăpîniĭ beaŭ şi mănîncă, un zgomot mare de glasurĭ şi strigăte de Hossiana, carĭ pătrund în palat, anunţă că Nazarineanul e primit în oraş.

„Christus Victor!“—aşa se isprăveşte drama luĭ Sudermann.

Strat.

OFICIALE

Prin *Monitorul Oficial* de erĭ se conferă ordinul *Steaua Romîniei*, în gradul de mare-cruce, D-luĭ Constantin E. Schina, prim-preşedinte al înalteĭ Curţĭ de casaţiune şi de justiţie; ordinul *Steaua Romîniei*, în gradul de oficier, prea cuvioşieĭ sale părintelui Procopie, stariţul monastireĭ Căldăruşanĭ; ordinul *Steaua Romîniei*, în gradul de cavaler, D-luĭ Grigorie Crişan, silvicultor în serviciul domeniuluĭ coroaneĭ; ordinul *Coroana Romîniei*, în gradul de cavaler, D-luĭ Christu Ştefănescu, comptabil la administraţia domeniuluĭ coroaneĭ; medalia *Serviciul Credincios*, cl. I, D-luĭ Grigore Ionescu, comisar poliţienesc în oraşul Brăila; medalia *Serviciul Credincios*, cl. I, D-luĭ I. Renner, agent la pescăriile statuluĭ din Chilia-Veche; medalia *Serviciul Credincios*, cl. II, D-luĭ Mihaĭ Ion, sergent de oraş în poliţia Capitaleĭ; medalia *Serviciul Credincios*, cl. II, D-luĭ Ion Lică, sergent de oraş în poliţia Capitaleĭ; medalia *Serviciul Credincios*, cl. II, D-luĭ Constantin Popa, sergent de poliţie la Bîrlad.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Copilul

Urmările parchetuluĭ în "potriva infamelor exploatatoare de minore şi destăinuirile făcute prin *Adevĕrul*, mi-aŭ dat o penibilă impresiune. Am cetit despre mame carĭ îşĭ exploatează pe propriele lor copile, de indivizĭ atît de perverşĭ ca simţurĭ că se pot apropia de aceste forme tinere şi nedezvoltate; am făcut cunoştinţă cu aceste fiinţe degradate carĭ îşĭ fac o meserie din a răpi copiluluĭ ceea ce are el maĭ scump: iluziunea.

Pentru mine cînd zic „copil“ rostesc un nume sfînt, ceva de care nu m'aşĭ putea atinge; o făptură care are nevoe să se dezvolte sub îngrijirile părinteştĭ, a căreia inteligenţă şi cunoştinţe trebuesc dezvoltate treptat. De şi e banală comparaţiunea, dar eŭ aseamăn copilăria cu floarea. Boboсul trebuie lăsat să-şĭ facă procesul dezvăluireĭ luĭ, pînă cînd i-a venit timpul să devie floare şi să se arate, sub sărutarea razelor soareluĭ, în superba-ĭ eflorescenţă.

Ce durere morală şi ce tranziţie bruscă pentru fiinţa plăpîndă şi tînără cînd din visurile eĭ copilăreştĭ de odată este aruncată în braţele brutale ale unuĭ sălbatec care o învaţă de timpuriŭ aceea ce ea nu poate simţi acum, aceea ce nu-ĭ de cît o durere fizică, o murdărie. Toată viaţa o asemenea zguduire se va resimţi. O femeie care n'a avut copilărie, nu poate de cît să păstreze tot-d'a-una suvenirul acestor timpurĭ triste. E tipică povestirea cinică a mameĭ care îşĭ trimite copila la Peppi Rapaport şi cum acolo fetiţa se juca de-a păpuşele cu cele-l'alte nefericite şi în acelaşĭ timp se prostitua fără de conştinţă, fără nicĭ o plăcere, cu resemnaţie şi credinţa că aşa trebuie să fie şi că e datoare să sufere acest contact brutal şi crud.

In lumea aceasta în care proxenetele îşĭ recrutează victimele, sărăcia a ucis şi simţul moral şi dragostea de mamă. Pe aceste fiinţe nu ştiĭ dacă trebuie să le osîndeştĭ saŭ trebuie să le plîngĭ. In tot cazul o imensă milă mă coprinde pentru aceste creaturĭ tinere, crescute pe gunoiŭ, menite să trăiască şi să moară în mizerie şi în murdărie. Ele n'aŭ avut copilărie, n'aŭ avut tinereţe, cĭ de la leagăn la mormînt ridică tristul calvar al uneĭ vieţĭ ticăloase.

Cine va întinde mîna acestor făpturĭ micuţe, cine le va scăpa de durerile prea timpuriĭ, cine ar putea să le dea iluziunea vrîsteĭ copilăreştĭ?

Şi cînd te gîndeştĭ, că sîntem într'o societate în care simţurile aşa s'aŭ pervertit că sînt oamenĭ carĭ să simtă plăcere lîngă un corp crud de copilă şi carĭ pentru o poftă bestială, răpesc copilăria uneĭ fiinţe nevinovate... Şi cine ştie, aceştĭ mizerabilĭ poate aŭ şi eĭ copiĭ, surorĭ... rude!...

Chiţibuş

CRONICA

Albĭ şi negrĭ

O revistă engleză publică un articol al căruĭ autor caută să demonstre că oameniĭ negri nu simt durerile aşa de tare ca oameniĭ albĭ, saŭ că, de şi le simt, le îndură maĭ bine, pot suferi maĭ mult.

Autorul 'englez citează exemple destul de curioase:

Unuĭ om dintr'un trib numit Makoa tăindu'ĭ-se un picior, s'a dat jos din pat a doua zi şi s'a plimbat prin spital sărind într'un picior.

Unul din tribul Ydo, căruia i se tăiaseră treĭ degete de la mînă, fugi din spital a doua zi după operaţie şi întreprinse o călătorie de maĭ multe săptămînĭ, în cursul căreia se folosi mereŭ de mîna cu degetele tăiate.

Capitala unuĭ şef, care se ocupa cu vînzarea de sclavĭ, fiind bombardată, maĭ multe femeĭ rănite de moarte aŭ fost văzute căutînd lemne pentru foc, scoţînd apă din puţurĭ şi făcînd fel de fel de lucrurĭ prin casă.

A doua zi mureaŭ din pricina rănilor.

Copiiĭ nu se deosibesc de oameniĭ în vîrstă.

O fată cu un picior tăiat s'a tîrît de marginea uneĭ gîrle, unde s'a aşezat cu piciorul cel ciunt în apă, cîntînd, ca şi cum nu i s'ar fi întîmplat nimic.

De altă parte un învăţat e pe cale a ne încredinţa—pînă acum face experienţe carĭ reuşesc—că negreala negrilor e datorită unor globule ce se află sub piele şi carĭ, cu ajutorul unor operaţiĭ, se pot scoate şi ast-fel negrul ar rămîne alb. Frumoşĭ n'or să fie eĭ, săracii, cu buzele lor late şi cu părul creţ cînd vor fi albĭ, dar e probabil că mulţĭ vor căuta să se albească.

Poate însă că faţă cu puterea de a îndura suferinţele negrilor, se va găsi vre-un învăţat care să caute a descoperi mijlocul de a ne înegri ca să suferim maĭ puţin atîtea durerĭ ce întîmpinăm în viaţă.

In acest caz, ce ne facem noĭ: ne facem negri—ceia ce ne va face maĭ urîţĭ dar maĭ fericiţĭ, căcĭ vom suferi maĭ puţin, saŭ rămînem albĭ, adică maĭ frumoşĭ, cu riscul de a suferi maĭ mult? Teamă mĭ-e că ţinem maĭ mult la frumuseţe.

Radu Prelea

Din Păşcanĭ

(Corespond. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Neregularităţile de la casierie

Zilele din urmă administratorul financiar al judeţuluĭ Suceava, D. Arhir, făcînd o inspecţie la casieria comunală din Păşcanĭ, reprezentată de onorabilul cetăţean Al. Romanescu, a constatat că jurnalul caseĭ aceleĭ autorităţĭ era de la început şi pînă la sfîrşit într'o completă neregulă.

*

Intre alte neregularităţĭ, D. Arhir a dat şi peste un mandat trecut de două orĭ la cheltuelĭ, fapt care-l sili să suspende pe casier, iar cheia caseĭ o dete primaruluĭ. In acelaşĭ timp D-sa încheiă şi cuvenitul proces-verbal, trimiţînd apoĭ cîte un exemplar dintr'însul ministeruluĭ de interne, primărieĭ din Păşcanĭ şi parchetuluĭ de Suceava.

Sîmbătă, 9 August a. c., consiliul comunal din Paşcanĭ, convocat anume pentru a stabili asupra constatărilor făcute de administratorul financiar Arhir, a hotărît menţinerea D-luĭ Al. Romanescu în postul de casier al comuneĭ. Această hotărîre a consiliuluĭ comunal în cestiune, numaĭ rezonabilă nu poate fi şi am dori să ştim ce zic D-niĭ miniştri de finanţe şi interne asupra acestuĭ fapt şi dacă şi D-lor vor fi de aceeaşĭ părere.

Păşcăneanu

Un bucureştean pe zi

Doctorul Kristodorescu

Mamoş şi gynecolog distins, medic la Maternitate şi tată a 400 copiĭ orfanĭ şi găsiţĭ aĭ Capitaleĭ.

A făcut studiĭ frumoase în ţară şi străinătate. Foarte cunoscut în frumoasa sa clientelă, căreia ĭ-a dat dovezĭ, că 'şĭ cunoaşte bine specialitatea.

Doctorul Mihalache e vesel, de un caracter bun şi gata a îndatora pe toată lumea. In corpul medical e foarte iubit, căcĭ, dimpreună cu cîţĭ-va alţĭ medicĭ tinerĭ, a luptat şi şĭ-a ajuns scopul, întemeiind „Asociaţiunea generală a medicilor din ţară“.

De cît-va timp umblă cu bicicleta, întovărăşit de inseparabilul săŭ prieten, doctor Drugescu, „camarad *Drugă*“, cum îl spune amicul săŭ.

Per.

Congresul internaţional de medicină

(Corespondenţă specială a „Adevĕruluĭ“)

Moscova, 8 August.

Erĭ s'a deschis al doisprezecelea congres internaţional de medicină. Aŭ sosit pînă acum 7300 membri, carĭ vor participa cu toţiĭ la lucrările congresuluĭ. Din Germania sînt 800, din Austro-Ungaria 500, din Italia 500, etc. Toate statele europene aŭ trimes numeroşĭ delegaţĭ, din Romînia sînt vre-o 70, dar şi din America aŭ venit foarte mulţĭ medicĭ, aşa numaĭ din Mexico aŭ venit treĭ-zecĭ de delegaţĭ.

*

Prima şedinţă a congresuluĭ s'a ţinut în sala teatruluĭ. De oare-ce în aceasta nu încap însă maĭ mult de cît două miĭ de persoane, s'a tras la sorţĭ numele celor două miĭ de medicĭ carĭ să aziste la prima şedinţă. Congresul a fost deschis de guvernorul general, marele duce Sergiu Alexandrovicĭ, care rosti următoarele cuvinte în franţuzeşte; „Salut al doisprezecelea congres internaţional de medicină“. Apoĭ ministrul cultelor Deljanoff ura în latineşte bună venire membrilor congresuluĭ.

*

Apoĭ cîte un membru delegat de fie care naţiune ţinu o scurtă cuvîntare de salutare. Foarte interesantă a fost cuvîntarea unuĭ medic japonez care ceru să 'ĭ se permită ca să invite viitorul congres la Tokio în Japonia. Apoĭ se începură conferinţele. Vorbiră: profesorul Virchow-Berlin despre „evoluţia medicineĭ“, profesorul Lannelongue-Paris despre „terapia generală a turbeculozeĭ chirurgicale“, profesorul Lander Brunton despre „raporturile dintre farmacologie, fiziologie şi patologie“.

Med.

Litere-Arte-Ştiinţe

La Berlin există o societate germană pentru cultivarea limbeĭ japoneze. Societatea poartă numele „Wa-Doku-Kay“ şi numără foarte mulţĭ membri japonezi şi germanĭ. Faima eĭ s'a răspîndit în toată Japonia, aşa că orĭ-ce locuitor al acesteĭ ţărĭ, care vine la Berlin, vizitează în primul rînd societatea în cestiune.

*

La 16 August se deschide la Bruxelles un congres internaţional al architecţilor. La deschiderea congresuluĭ va azista şi regele Belgieĭ. Pînă acum şĭ-aŭ anunţat sosirea peste treĭ sute de architecţĭ.

Diferite guverne vor trimite reprezentanţĭ specialĭ.

*

La Bergamo se serbează acum a o suta aniversare a maestruluĭ Donizzeti. Serbările s'aŭ început prin reprezentarea opereĭ „Favorita“, în teatrul Ricardi, care în viitor se va numi „Teatrul Donizzetti“. Pe la începutul luĭ Septembrie se va inaugura o statuie a maestruluĭ. Cu această ocazie se vor da maĭ multe concerte cu concursul unor nume ilustre ca: Patti, Melba, Ioachim etc.

*

Anuarul militar german „Loebell“ se ocupă între altele şi de armatele statelor balcanice. Armata bulgară este foarte mult lăudată în acest anuar; cea sîrbească este mult criticată. Armata romînă e de asemenea foarte mult lăudată.

PLINGERI

Maĭ mulţĭ lucrătorĭ de la fabrica de tăbăcărie a D-luĭ Alexandrescu ni se plîng contra purtăreĭ neomenoase a maĭstruluĭ P. Mihăilescu. După cîte ni se spune, acest individ taie şi spintecă în dreapta şi în stînga, fără teamă de a da cea maĭ mică socoteală cuĭ-va. Aşa, nu maĭ departe de cît acum cîte-va zile, maĭstrul cu pricina a torturat în chip barbar pe un biet lucrător bătrîn — şi aceasta sub motiv că ar fi furat o pereche de opincĭ.

*

D. Gr. Andreescu, funcţionar la căile ferate, ni se plînge că, după o ceartă dintre el şi soţia sa, comisarul secţieĭ 23 l-a chemat la dînsul şi, trăgîndu'ĭ două palme, l'a ţinut arestat aproape o zi, iar pe soţia luĭ a oprit-o în cabinetul săŭ, unde a ţinut-o treĭ ore sub motiv că avea să'ĭ ia interogatoriul...

*

Mulţĭ din miciĭ comercianţĭ din Galaţĭ ni se plîng că sub-comisariĭ de acolo, în frunte cu comisarul Lăzărescu, îĭ fac să cumpere cu sila bilete la diferite reprezentaţiĭ pe carĭ uniĭ actorĭ ambulanţĭ le daŭ. Aceştĭ comercianţĭ ne maĭ adaogă că, dacă se opun la această taxă ilegală ce cată a li se impune, apoĭ sînt daţĭ judecăţeĭ, după ce maĭ întîĭ li se încheie procese de contravenţie. Nu înţelegem de loc acest abuz de putere din partea unora dintre funcţionariĭ poliţieĭ din Galaţĭ şi atragem atenţia celor în drept asupra spoliaţiunilor la carĭ sînt supuşĭ comercianţiĭ din acel oraş.

Din Constanţa

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ“)

In luna Maĭ a. c. direcţiunea serviciuluĭ maritim romîn a găsit de cuviinţă ca printr'o anumită licitaţiune să dea în antrepriză restaurantele de pe vapoarele „Principesa Maria, Meteor şi Medea“ carĭ fac cursele între Constanţa şi Constantinopol. Aceste restaurante fiind maĭ înainte sub îngrijirea comandanţilor vapoarelor, pînă în Maĭ a. c. nu s'a pomenit ca cine-va din echipagiŭ săŭ din pasagerĭ să se plîngă de ceva contra direcţiuneĭ, dar de la numita dată, adică de cînd a intrat în vigoare antrepriza— nişte antreprenorĭ carĭ nu posedă nicĭ o ideie de ce vrea să zică un vapor de mare şi carĭ n'aŭ alt scop de cît acela de a se îmbogăţi repede prin mijloace nedemne—aŭ curs şi curg plîngerĭ cu droaia.

*

Căcĭ aceştĭ antreprenorĭ, văzînd că cu condiţiunile, cu carĭ s'aŭ angajat de a alimenta vapoarele, nu vor eşi la un rezultat favorabil, aŭ recurs la scăderea salariuluĭ, personaluluĭ restaurantelor, pe jumătate, apoĭ la facerea de datoriĭ atît în Constanţa cît şi la Constantinopol. Cu chipul acesta aŭ ridicat o mulţime de nemulţumirĭ iar în urmă s'aŭ văzut nevoiţĭ să predea restaurantele la doĭ Grecĭ din Constanţa, anume Achel Macri, agent de vapoare străine, şi Ianopol, proprietarul hoteluluĭ Belvedere, şi un Turc al căruĭ nume ne scapă. Acest Turc însă se retrase imediat şi Greciĭ aŭ urmat cu condiţie de a plăti datoriile şi servitoriĭ rămaşĭ neplătiţĭ de pe urma antreprenorilor de maĭ înainte.

*

Totuşi, după cît ştiŭ, datoriile contractate la Constantinopol nu s'aŭ acoperit şi nicĭ servitoriĭ n'aŭ fost achitaţĭ pe treĭ lunĭ. Maĭ mult, aceştĭ Grecĭ aŭ făcut şi alte datoriĭ pe lîngă cele vechĭ, aşa că nemulţumirile în loc să dispară, se înmulţesc pe fie-ce zi. Dar ceea ce e maĭ trist este că prin darea în antrepriză a restaurantelor de pe cele 3 vapoare sus numite şi maĭ ales la nişte Grecĭ de speţa celor, despre carĭ am amintit se păgubeşte şi compromite însuşĭ serviciul maritim romîn; de aceea credem nimerit să atragem atenţia ministruluĭ de lucrărĭ publice asupra acestuĭ lucru şi ne place a crede că nu va întîrzia să ia măsurile de cuviinţă.

Coresp.

FEL DE FEL

Un roman. — Din Marmoros Sziget (Ungaria) se anunţă următoarea romantică întîmplare: Acum cît-va timp funcţionarul de drum de fier, Ernst Demarcsikză cea în spital. Maica Paula Rakos, l-a îngrijit în modul cel maĭ credincios. Dar bolnavul nu vedea în Paula Rakos numaĭ pe călugăriţa, cĭ şi pe femeia care întrupa idealul mult dorit. Abia părăsise Demarcsik spitalul şi se şi adresă tinereĭ maice, cerîndu-ĭ mîna. Paula nu făcu multă vorbă: aruncă rasa şi vălul călugăresc şi se mărită cu pacientul eĭ de altă dată.

*

Pe mormîntul luĭ Alexandru III. Telegraful ne anunţă că preşedintele republiceĭ franceze Faure, a depus pe mormîntul luĭ Alexandru o ramură de măslin de aur. Ramura poartă o panglică cu inscripţia: „In pace concepta firmat tempus“. Inscripţia reproduce o declaraţie făcută de Alexandru III cu puţin înainte de moartea sa. Alexandru III a zis: Vremea sigilează şi întăreşte alianţele încheiate în chip loaial în mijlocul păceĭ“. Faure a depus ramura de măslin în numele poporuluĭ francez.

*

Din Woerishoffen. — Deşi Kneipp a murit totuşĭ lumea continuă să meargă la Woerishoffen unde urmaşiĭ preotuluĭ continuă să aplice cura de apă. Acum se anunţă că principesa de Galles, soţia principeluĭ moştenitor al Anglieĭ, întovărăşită de o numeroasă suită şi de ducele Paul de Mecklemburg, a sosit la Woerishoffen şi a descins la hotelul „Victoria“. Prinţesa se va supune cureĭ luĭ Kneipp.

*

O pisică credincioasă. — In Viena încetase subit din viaţă lucrătoarea Elisabeta Feldecker. Venind medicul oraşuluĭ să facă autopsia cadavruluĭ bătrîneĭ, pisica se aşeză pe pieptul aceste ia, şi ameninţă pe toţĭ aceia carĭ vroiaŭ să se apropie de cadavru. S'a chemat în grabă un hingher şi abia după ce acesta a prins pisica, s'a putut proceda la autopsia cadavruluĭ.

*

Cheltuială zadarnică. — Un englez care, se vede, n'avea ce face, a făcut o socoteală după care se cheltuiesc pe an zadarnic o sută de milioane de leĭ. Iată şi amănuntele socoteleĭ: vorbind englezeşte, 12 la sută din litere nu se pronunţă, se mănîncă. Prin urmare la tipăriturĭ se pun 12 la sută litere de prisos. De oare ce în Anglia apar vre-o 17 miĭ ziare, cheltuelile anuale pentru cerneala, literele, hîrtia şi tipăritul literelor de prisos, cheltuelĭ zadarnice, se ridică la o sută de milioane.

Halal socoteală!

Lamwda.

Din Slănic-Bacăŭ

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ“)

Doĭ dezmeticĭ. — Plîngerea. — Paralizia unuĭ militar.

Zilele acestea avurăm de înregistrat două diferite întîmplărĭ. Ast-fel în ziua de 8 curent, doĭ indivizĭ turmentaţĭ de băutură, pe cînd se reîntorceaŭ de la Poiana-sărată, unde fuseseră în escursiune cu maĭ mulţĭ alţiĭ, începură să ia caiĭ la goană, prin dreptul izvoarelor No. 3 şi 5. Le venise oamenilor chef să se întreacă şi de aceea se puseră pe mînat atît de nebuneşte că, într'o secundă, străbătură calea pînă la izvoarele No. 1 şi 6. In vremea asta, lumea începu să fugă de spaimă. Indiviziĭ în cestiune însă mînaŭ necontenit şi nimenĭ nu îndrăznea să intervie. Tocmaĭ tîrziŭ, în dreptul hoteluluĭ Cerbu, caiĭ se opriră de la sine. Aci însă alt bocluc. Ceĭ doĭ zvînturaţĭ, după ce descalecă, o iaŭ la fugă în hotel, lăsînd ast-fel caiĭ liberĭ pe terasa principală, unde se aflaŭ numaĭ copiĭ şi Doamne carĭ, de spaimă, nu ştiaŭ încotro să fugă.

*

Aceştĭ dezmeticĭ sînt doĭ grecoteĭ din Constanţa şi se numesc unul M. Carusso şi G. Manosolian. Contra lor s'a adresat o plîngere D-luĭ Vasiliu, unul din funcţionariĭ epitropieĭ; D-sa însă răspunse neted că nu-l priveşte asemenea cestiunĭ, dar că i s'a spus că eĭ pleacă şi că tot ce poate face e să-ĭ pună la plata taxeĭ de băĭ. Negreşit Domnia-sa nicĭ n'avea calitatea, însă era bine ca de îndată să îndrepte plîngerea administraţieĭ locale, care trebuia la rîndul să ia măsurĭ contra unor asemenea indivizĭ, carĭ, prin nesocotinţa lor, turbură liniştea şi expun familiile şi pe bolnavĭ la pericole. Odată cu aceasta ne mirăm şi ţinem să întrebăm de ce prefectura de Bacăŭ nu rînduieşte un post de jandarmĭ, carĭ să poată pe dată interveni şi încheia cuvenitele lucrărĭ pentru orĭ-ce fapt pedepsit de codul penal? Căcĭ, trebuie să se ştie, pe administraţia băilor nimenĭ nu se poate bizui, de oare-ce personalul eĭ, din motive necunoscute, ezită tot-d'a-una ca să intervie.

*

A doua întîmplare s'a petrecut în ziua de 10 August, pe la orele 8 a. m. Şi iată despre ce e vorba: D. locot.-colonel Orleanu se prezintă la casa de bilete ca să-ĭ schimbe ora de baie. Pe cînd însă vorbea cu casierul, de odată îl coprinse un tremur şi, învineţindu-se, ameninţă să cadă. Ceĭ de faţă se grăbiră a-ĭ da ajutor, chiemînd repede pe medic, care dă consultaţiĭ în camera de viz-à-viz, unde şi fu transportat ofiţerul. Spre marea mirare a tuturor însă, se observă îmediat că o paralizie generală coprinse pe nenorocitul locot.-colonel Orleanu. Această veste se răspîndi repede şi maĭ mulţĭ camarazĭ şi curioşĭ veniră să-l vadă, dar medicul le oprise intrarea. După aceea se trimise după medicul de la hidroterapie şi apoĭ după D-rul Clement, carĭ constatară în adevăr că paralizia îl coprinse de odată, aşa că nicĭ nu maĭ putea vorbi un cuvînt.

Locot.-colonel Orleanu făcea băĭ calde no. 6 şi bea apă no. 3 se maĭ

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

88

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

CAP. VI

Apropierea furtuneĭ

Thomeret încuiă uşile birourilor.

— Nu voesc să fim deranjaţĭ zise el.

Eĭ petrecură acolo toată ziua.

Si după ce eşiră de acolo, Gilbert zise luĭ Thomeret:

— Viaţa mea îţĭ aparţine, nu însă şi onoarea mea... Dacă aĭ convingerea că căsătoria mea cu d-na Grantier trebue să te scape din încurcătură, cauza e că D-ta comptezĭ, nu e aşa, că eŭ voĭ interveni în afacerea D-tale?

— Numaĭ pe cît va fi posibil... Incurcăturile mele nu sînt de cît momentane... Concurenţa duşmănească luĭ Joltran nu poate să se prelungească mult timp. Aceasta ar fi ruina complectă atît pentru el cît şi pentru mine. Indată ce ea va înceta, afacerile mele vor redeveni fără îndoială maĭ bune.

„Ceea ce mĭ-ar trebui, e ca să-ĭ maĭ pot rezista încă...

Si fiind-că obrazul tînăruluĭ rămînea sever, Thomeret se grăbi să adauge:

— Nu e nimic în aceasta, care ar putea să te bleseze în amorul tăŭ propriŭ, dragă Gilbert, şi eŭ nu-ţĭ voiŭ cere să ieĭ din zestrea femeieĭ pentru ca să-mĭ viĭ în ajutor... D-na Grantier e maĭ obişnuită cu afacerile de cît tine... Mă voiŭ adresa eĭ direct... Ea va refuza saŭ va accepta... Amorul tăŭ propriŭ, chiar cel maĭ scrupulos, nu va suferi decĭ de loc... Si eŭ merg să-ţĭ pregătesc terenul.. După ce eŭ îţĭ voiŭ cere mîna D-neĭ Grantier, după ce ea va consimţi să fie femeia ta, veĭ avea o convorbire cu ea, în care îĭ veĭ confia secretul ruineĭ mele... Iĭ veĭ spune că eştĭ sărac şi că nu aĭ ce aştepta de la părinţiĭ tăĭ adoptivĭ... Veĭ preveni ast-fel viitorul şi nicĭ un reproş nu va putea să-ţĭ fie adresat...

Acestea fuseseră spuse cu atîta sinceritate în cît ultimele scrupule ale luĭ Gilbert dispărură.

El se mulţumi să răspundă:

— Voiŭ consacra acesteĭ tinere femeĭ toată viaţa mea pentru ca ea să fie fericită... Voiŭ depărta din calea sa tot ceea ce ar putea să-ĭ causeze vre'o întristare... D-ta mĭ-aĭ cerut viaţa mea... iată că ţĭ-o daŭ... Ceea ce aş fi făcut din amor pentru alta voiŭ face din datorie pentru ea şi nicĭ odată ea nu va şti că a avut loc în unirea noastră aceastä dezbatere de banĭ ce mĭ-aĭ impus D-ta, reamintindu-mĭ ceea ce vă datoresc... Cu modul acesta nu voiŭ avea de ce să roşesc.... Si nu maĭ îndeplinirea cu prisosinţă a datorieĭ mele, va îndulci amărăciunea adîncă a regretelor mele...

Thomeret bîlbîi cîte-va cuvinte. El era foarte jenat, în faţa acesteĭ declaraţiunĭ aşa de simplă, aşa de nobilă, şi dureroasă, în faţa acestuĭ sacrificiŭ de sine însă şi ast-fel consimţit.

Dar Gilbert nicĭ nu-l maĭ ascultă.

El îl părăsi, după ce l-a salutat cu răceală.

Thomeret era aşa de grăbit să angajeze această căsătorie, în cît maĭ că-ĭ venea să facă în acea seară prima demarşă pe lîngă frumoasa văduvă.

Dar era prea tîrziŭ în cît amînă afacerea pentru ziua următoare.

A doua zi el se duse la stabilimentele metalurgice; înainte de plecare prevenise pe Sabina de proectele sale.

Sabina fu surprinsă.

Si îndată ce ea se întîlni cu Filip îĭ făcu blînde reproşurĭ.

— Pentru ce nu aĭ luat pe mama de confidentă.

Un moment el fu aproape să-l mărturisească totul... Dar după această mărturisire, ce s'ar fi întîmplat?... Sabina îl iubia atît de mult în cît ea s'ar fi opus fără îndoială la acest sacrificiŭ, atuncĭ, ar fi fost mizeria pentru sărmana femeie, ar fi fost distrugerea, maĭ mult de cît atît ar fi fost ameninţarea cu dezonoare uneĭ falite ruşinoase... Ar fi fost sinuciderea luĭ Thomeret.

Iată pentru ce el nu a voit ca ea să cunoască durerea luĭ; pentru a nu se opune sacrificiuluĭ săŭ.

El tăcu, el minţi.

Si ĭa trebuit atuncĭ — prima tortură — să ia parte la bucuria Sabineĭ, fericită de fericirea pe care o presupunea la copilul săŭ.

— Aşa dar, tu o iubeştĭ?

— Da, zise el cu o voce stinsă.

— Eĭ bine, copilul meŭ, eŭ cred că tu nu puteaĭ face o maĭ bună alegere Am observat bine pe această femeie de cînd sîntem în vizită cu ea, şi pare că-mĭ spunea inima că ea trebue să împărtăşească viaţa noastă. E o natură sinceră dreaptă, o inimă admirabilă... Lîngă ea nu mă tem de nimic pentru tine, copilul meŭ. In ea, cînd eŭ nu voiŭ maĭ fi tu veĭ găsi nu numaĭ iubirea, afecţiunea femeieĭ care face viaţa aşa de plăcută, dar şi puternica prietenie bărbătească care susţine în descurajare... Eu sînt foarte fericită de alegerea ta, copilul meŭ, foarte fericită.., şi pentru ea şi pentru tine!...

Ea veni şi-şĭ aşeză fotoliul săŭ lîngă scaunul luĭ Gilbert.

— Să vedem, povesteşte-mĭ tot... făcu ea surîzînd... spune-mĭ cum s'a născut, cum s'a desfăşurat acest amor atît de puternic?...

El a trebuit, să mintă încă, cu roşeaţa pe frunte.

In timpul acela Thomeret se îndrepta către stabilimentele metalurgice.

Pe drum avu oare care frică. Această căsătorie era de o mare importanţă aşa de mare pentru el în cît tremura la gîndul că ar putea să fie înşelat luînd dorinţele sale drept realitate.

Si ast-fel nu fără oare care nesiguranţă el abordă chestiunea cînd se găsi în prezenţa d-neĭ Grantier.

Pe măsură ce el îşĭ dezvolta cererea sa, pe măsură ce preciza bine scopul viziteĭ, el observa în faţa d-neĭ Grantier, se tulbură, se schimbă, devine palidă.

El o asigură cît de mult o iubia Gilbert.. că ezitase mult timp pînă să consimtă ca această demarşă să fie încercată de Thomeret, şi chiar acum această demarşă era făcută aproape fără voia luĭ...

El fu grăbit şi atacă îndată cestiunea banilor. Gilbert nu poseda nimic şi nu avea de unde să aştepte vre'o moştenire.

Şi cu dibăcie el ştiŭ să facă a se ghici că ezitările tînăruluĭ pentru a-şĭ arăta amorul săŭ provineaŭ numaĭ din cauza săracieĭ.

In urmă fiind-că d-na Grantier îl lăsa să vorbiască fără să-l întrerupă, încurajat prin această tăcere în care el vedea ca şi o aprobare, el descrise tabloul dureređ luĭ Gilbert, la caz cînd el ar despera dn amorul săŭ.

El avu plăcerea—plăcerea delicioasă, căcĭ era triumful intrigeĭ şi comedieĭ sale—cînd văzu apărînd lacrămĭ în ochiĭ tinereĭ femeĭ.

Atuncĭ el tăcu aşteptînd să se pronunţe.

Ea se ridicase la cele de pe urmă cuvinte ale luĭ Thomeret. Emoţiunea sa era vizibilă.

Merse fără a zice ceva. Işĭ rezemă fruntea de geamul uneĭ ferestre şi mult timp privi înaintea eĭ, în curte, ca şi cum oare care lucru iar fi atras privirea sa.

Cînd se întoarse la Thomeret, ea avea ochiĭ înecaţĭ în lacrămĭ, dar un surîs lumina această tristeţă.

Ea îĭ întinse mîinile.

— Aţĭ făcut bine că aţĭ venit, zise ea. Spuneţĭ luĭ Gilbert că eŭ asemenea îl iubesc şi că voiŭ fi soţia sa bună şi fidelă.

Thomeret abia îşĭ putu ascunde triumful.

El crezu prudent a-şĭ duce batista la ochĭ ca şi cum ar fi plîns.

—El va fi foarte fericit, foarte fericit... Vă mulţumesc, doamnă, vă mulţumesc pentru acest nobil copil.

In realitate bucuria sa îl înăbuşia.

Nu găsi necesar a fixa, chiar în acea zi data căsătorieĭ. Aceasta ar fi arătat o grabă care ar fi pus pe gîndurĭ pe tînăra văduvă. Apoĭ Leontina era liberă pe persoana sa. Ea însuşĭ va determina detaliile şi data ceremonieĭ. Rolul luĭ Thomeret s'ar reduce în a lucra pe lîngă Gilbert, pentru ca acească dată să fie nu prea îndepărtată. Şi atîta era totul.

El îşĭ luă ziua bună de la văduvă.

— Permiteţĭ-mĭ să înştiinţez pe Gilbert care mă aşteaptă la Val-Dieu, vă puteţĭ închipui cu cîtă nerăbdare!

— Da şi aduceţĭ-l la mine cît maĭ curînd posibil...

Thomeret se întoarse în grabă la Val Dieu.

Gilbert aştepta să afle ce efect avuse vizita sa.

Auzi zgomotul trăsureĭ care aducea pe Thomeret şi ridică perdeaua de la fereastră.

Unde trecuse el.

(Va urma)

zice că în băĭ punea şi iod, după prescripţiile doctoruluĭ Russ, care actualmente se află la congresul medical din Moscova. Devenind paralitic, o adînc. impresie se produse printre ceĭ de faţă. dar maĭ ales asupra nevesteĭ sale că reĭa nu i se permise ca să şi vadă soţul bolnav, de cît după ce s'aŭ dat acestuĭa primele îngrijirĭ. In cele din urmă, locot.-colonel Orleanu fu mutat în camera No. 35 — şi doctoriĭ cred că, tocmaĭ după o lună, bolnavul se va puteca vindeca pe deplin.

Coresp.

Ediţia de dimineaţă

Indemnizarea de războiŭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

— Nouĭ complicaţiunĭ —

Atena, 13 August. — Miniştriĭ Franţeĭ, Rusieĭ şi Anglieĭ în Atena, aŭ adresat guvernelor lor respective, o dare de seamă prin care dovedesc că Grecia este în neputinţă de a plăti o despăgubire de războiŭ maĭ mare de două milioane de livre. Se asigură că una din aceste puterĭ a primit deja această părere.

Probabil că se va face un demers colectiv al puterilor, cu privire la despăgubirea de războiŭ.

Interview cu un revoluţionar armean

— Vezi pagina 4-a —

INFORMAŢIUNI

Wilhelm al II-lea la Bucureştĭ

Ziarul „Figaro“ se ocupă într'o corespondenţă din Viena de viitoarele manevre austriăce. După ce arată că la manevrele de la Totis vor participa: împăratul Germanieĭ, Wilhelm al II-lea şi regele Romînieĭ, Carol I, urmează:

„După manevre ceĭ doĭ împăraţi se vor duce maĭ întîi în împrejurimile Mohaciuluĭ, la archiducele Frederic, spre a întreprinde o partidă de vînat. **Cît priveşte pe regele Romînieĭ, el se va reîntoarce direct la Bucureştĭ pentru a lua acolo toate măsurile necesitate de vizita luĭ Wilhelm al II-lea în această capitală.“**

Ziarele din străinătate încep deci să confirme ştirea că împăratul Germanieĭ va veni la Bucureştĭ. Ar fi şi inadmisibil că Wilhelm al II-lea se fie aşa de aproape de Romînia şi să nu vie să vadă această ţară, care, pe lîngă că are de rege pe un Hohenzollern, rudă apropiată a împăratuluĭ, e — încin... de toate — o aliată însemnată a politiceĭ germane.

Dal.

Poliţia din Botoşanĭ a telegrafiat tutulor poliţiilor din ţară ca să prindă pe un comerciant din acel oraş, anume Berl Goldemberg, care, după ce a încetat plăţile şi a comis o sumedenie de falşurĭ în acte comerciale, a dispărut.

D. Ferichide, ministrul de interne, a trimes o adresă tutulor prefecţilor prin care, după ce le atrage atenţia asupra faptuluĭ că multe din hotărîrile Curţilor cu juraţĭ aŭ fost casate de înalta Curte de casaţie, pe motivul că uniĭ juraţĭ nu întruneaŭ condiţiunile cerute de lege, le ordonă să procedeze de azĭ înainte cu maĭ multă băgare de seamă la alegerea persoanelor carĭ vor face parte din comisiunile juraţilor.

Profesoriĭ macedonienĭ, carĭ se află de maĭ multă vreme în Capitală, vor fi primiţĭ astăzĭ în audienţă de către D. ministru Haret.

Profesoriĭ aceştia sînt conduşi de către D. Cosmescu, care a sosit în Capitală venind din Bitolia.

Inlocuirea D-luĭ Tr. Djuvara

Aflăm din sorginte sigură că, în urma uneĭ neînţelegerĭ ivite între D. Tr. Djuvara, reprezentantul Romînieĭ la Constantinopol şi Apostol Mărgărit, primul va fi sacrificat şi înlocuit definitiv prin D. Mişu.

Apostol Mărgărit acuză pe D. Djuvara că, prin nepriceperea sa, a compromis interesele ţăriĭ sale.

Scrisorile, ce Apostol Mărgărit le adresase prietenuluĭ săŭ Dim. Sturdza în această privinţă, abundează în invective la adresa D-luĭ Djuvara.

Ceea ce este şi maĭ curios, e că Mărgărit nu se sfieşte să citească aceste scrisorĭ orĭ-căruĭ prim venit.

Mobilul certeĭ se zice că ar fi dorinţa luĭ Mărgărit de a aduce la Constantinopol ca ministru plenipotenţiar al Romînieĭ, pe D. Papiniu, amicul săŭ intim.

Liga pentru propăşirea Dobrogeĭ a organizat pe ziua de 15 August o procesiune la locul destinat rîdicăreĭ monumentuluĭ comemorativ pentru reanexarea Dobrogeĭ şi a invitat şi presa ca să ĭa parte la aceste serbărĭ.

D. C. I. Cosmescu, directorul liceuluĭ romîn din Bitolia de sub administraţia Eforieĭ centrale, a sosit în Capitală.

Ştirile pe carĭ le aduce D. Cosmescu cu privire la chestia macedoniană sînt din cele maĭ întristătoare.

Frigurile palustre la fabrica de pulbere

Am maĭ spus prin ziarul nostru că în jurul fabriceĭ de pulbere a statuluĭ de la Dudeştĭ, se află nişte bălţĭ şi mocirle carĭ exală un miros de nesuferit. Din această cauză cea maĭ mare parte din populaţie e atinsă de frigurĭ palustre.

*

Erĭ am primit ĭarăşĭ o scrisoare la redacţie prin care ni se face cunoscut că 40 de soldaţĭ lucrătorĭ în acea fabrică s'aŭ îmbolnăvit de impaludism şi aŭ fost transportaţĭ la spital.

Infecţia a ajuns în aşa grad că pe fie ce zi se îmbolnăveşte cîte un lucrător saŭ soldat. Şi cu toate că lucrul acesta a fost de mult adus la cunoştinţa autorităţilor militare superioare, pînă în prezent nu s'a luat nicĭ o măsură pentru stîrpirea acestor bălţĭ infecţioase carĭ periclitează viaţa atîtor oamenĭ.

*

Credem că ministrul de războiŭ va trimite de astă dată la faţa loculuĭ un inspector sanitar al armateĭ pentru a ordona dezinfectarea acestor bălţĭ.

Cu începere de la 1 Septembrie, şcoala militară de administraţie din Bucureştĭ e desfiinţată.

In locul eĭ se va crea, pe lîngă şcoala militară din Capitală, o secţiune specială pentru a forma pe ofiţeriĭ de administraţie.

Partidul naţional romîn din Bucovina va ţine în curînd la Cernăuţĭ o mare întrunire publică, în care va expune alegătorilor cauzele carĭ aŭ făcut pe deputaţiĭ romînĭ să se despartă de majoritatea care susţine pe primul ministru Badeni.

In Austria face mare senzaţiune faptul că primarul oraşuluĭ Praga, anume Podlipny, a adresat următoarea depeşă d-luĭ Sausbocuf, preşedintele asociaţiuneĭ alsaciene:

„In momentul, cînd preşedintele republiceĭ se duce la Petersburg pentru a întări uniunea ambelor popoare, permiteţĭ unuĭ amic al Franciei, să profite de această ocaziune, pentru a transmite felicitările sale sincere amicilor francezĭ. Trăiască Francia! Na zdar!“

Deosebita importanţă a depeşeĭ primaruluĭ ceh rezidă în faptul că e îndreptată împotriva politiceĭ externe a Austrieĭ, şi în special împotriva Germanieĭ.

Armeniĭ despre Romînia

Un mare ziar armean din Rusia „Uschak“ se ocupă în ultimul săŭ număr de Romînia şi critică cu multă violenţă politica şi guvernul romîn.

Ast-fel, ziarul armean reproşează guvernuluĭ romîn că a refuzat să dea ospitalitate Armenilor refugiaţĭ din Turcia, dovedind astfel lumeĭ civilizate că Romînia este o ţară lipsită de toleranţă şi că pentru interese meschine, calcă în picĭoare orĭ-ce sentiment de moralitate şi umanitate.

*

Romînia, zice ziarul armean, duce o politică cu totul greşită, ĭar guvernul romîn se face sclavul Germanieĭ şi politiceĭ luĭ Bismarck. Pentru a complace împăratuluĭ Germanieĭ, acest protector al mareluĭ asasin turc, guvernul romîn a respins vapoarele carĭ aduceaŭ pe refugiaţiĭ armenĭ şi grecĭ, lucru ce nu s'a întîmplat în nicĭ o ţară din Europa.

Romînia a comis aceste acte, condamnate de o lume întreagă, pentru a intra în bunele graţiĭ ale sultanuluĭ şi a cîştiga astfel privilegiĭ în Macedonia.

Tot pentru acest motiv, guvernul romîn a interzis întoarcerea în ţară a maĭ multor Grecĭ supuşĭ Romînĭ, carĭ s'aŭ dus să combată în contra Turcilor. Deasemenea Romînia era gata să se arunce asupra Bulgarieĭ dacă aceasta ar fi atacat pe Turcia.

Această politică este impusă Romînieĭ de către împăratul Germanieĭ.

*

„Uschak“, care critică astfel politica Romînieĭ, este un ziar foarte răspîndit în Rusia şi are o existenţă de maĭ bine de 25 de anĭ.

„Uschak“ este un ziar liberal şi a fost fondat de Krikov Ardzroussi, fratele eminentuluĭ profesor de la universitatea germană din Aachen, dr. Andreas Ardzroussi.

Mavi-D.

In pagina a doua a număruluĭ de faţă publicăm o foarte interesantă corespondenţă asupra congresuluĭ internaţional de medicină ce se ţine acum la Moscova.

Atragem deosebita atenţiune a cetitorilor asupra acesteĭ corespondenţe

Falşificatorĭ de monede de aur

Acum o lună am arătat cum zarafiĭ din piaţă vînd ţăranilor monede de aur turceştĭ falşe şi am cerut ca poliţia să intervină pentru a pune capăt acesteĭ speculaţiunĭ la care sunt expuşĭ ţăraniĭ.

Vom arăta astăzĭ cum aceştĭ zarafĭ speculează pe ţăranĭ.

*

Este ştiut că la noĭ ţărancele poartă la gît şi la urechĭ monede de aur turceştĭ carĭ constitue în mare parte întreaga lor avere orĭ zestre.

Ţăraniĭ nu cumpără pietre scumpe, pentru că nu le pot uşor vinde, cînd aŭ nevoe de parale, şi de aceea obicinuĭesc a cumpăra monede de aur pe carĭ le pot vinde uşor şi fără pierdere mare. Eĭ cumpără aceste monede de aur de pe la zarafiĭ din piaţă.

*

Zarafiĭ, pentru a cîştiga de zece orĭ preţul monedelor, fabrică nişte monede turceştĭ falşe carĭ n'aŭ nicĭ greutatea şi nicĭ calitatea auruluĭ uneĭ monede bune. Cu acest mod o monedă, pe care o vînd cĭ cu 20—30 leĭ, nu valorează maĭ mult de cît 2—3 leĭ. Monedele faşificate seamănă întocmaĭ cu acele turceştĭ, şi ţăraniĭ sînt ast-fel înşelaţĭ.

Ţărancele, cumpărînd aceste monede falşe, cred că posedă valoarea sumelor date zarafilor, dar, cînd vor să le vîndă, văd atuncĭ cît aŭ fost de păcălite, dar prea tîrziŭ, căcĭ zarafiĭ nicĭ nu vor să le maĭ bage în seamă.

*

Unul dintre aceştĭ fabricanţĭ de monede turceştĭ falşe este un oare care Negreanu, din calea Rahoveĭ No. 11, care are şi îndrăzneala să trimeată circulărĭ pe la zarafĭ, anunţînd că fabrică cu preţurĭ moderate monede de aur turceştĭ.

Intr'una din aceste circulărĭ, Negreanu oferă monedele falşificate cu 40 banĭ bucata. Aceste monede sînt apoĭ vîndute ţăranilor cu 10 orĭ 20 de leĭ.

Un alt fabricant de speţa luĭ Negreanu este un oare care Moscuna din str. Pitagora.

*

După cum dar se vede, negoţul cu monedele falşe se practică pe o scară foarte întinsă şi, pe cînd ţăraniĭ sînt furaţĭ în modul cel maĭ infam, poliţia, deşi ştie toate acestea tace.

Şi cu toate acestea există un ordin al ministeruluĭ de finanţe sub No. 14072 către poliţia Capitaleĭ prin care se înştiinţează că zarafiĭ n'aŭ voe să vîndă orĭ ce fel de monede imitate.

Atragem atenţiunea d-luĭ prefect al poliţieĭ asupra acestor zarafĭ falşificatorĭ de monede şi cerem ca să ia măsurile necesare pentru a împedica exploatarea ţăranilor.

M.

Printre magistraţiĭ carĭ vor fi declaraţi inamovibilĭ prin noua lege pe care o prepară D. Djuvara se află şi judecătoriĭ de instrucţie şi judecătoriĭ sindicĭ.

Am dat încă de mult şi s'a discutat de noĭ ştirea că ministrul de justiţie a numit o comisiune, compusă din D-niĭ Ştefănescu, prim-preşedinte al tribunaluluĭ Ilfov, Oscar Niculescu, preşedinte al trib. de comerţ, I. Brambă şi I. Vericeanu, advocaţĭ, carĭ să se ocupe cu modificarea actualeĭ legĭ a falimentelor.

Comisiunea s'a întrunit de maĭ multe orĭ, a luat în studiare legea şi a hotărît în parte modificările ce vor trebui aduse legeĭ.

Intre aceste modificărĭ e şi aceea că nu creditoriĭ vor maĭ putea vota concordatul, cĭ falitul care, după ce va depune concordatul la tribunal şi după ce va asculta pe creditoriĭ oponenţĭ, va admite saŭ respinge propunerea lor.

E vorba ca la tribunalele unde se declară multe falimente, să se introducă, în locul judecătorilor sindicĭ, judecătorĭ-comisarĭ permanenţĭ şi însărcinaţĭ anume cu dirijarea falimentelor.

Siluirea de pe cîmpul Caracaş

O copilă, anume Ecaterina, în etate de 13 anĭ, fiica luĭ Gheorghe şi a Ecaterineĭ Scînteĭe, muncitorĭ din strada Ignatiu, a fost violată de către individul Hristache Păun, în etate de 19 anĭ, tîmplar, din strada Grozăveştĭ.

Faptul s'a petrecut în chipul următor:

Păun urmărea de maĭ multă vreme pe Ecaterina, căreĭa nicĭ prin minte nu 'ĭ treceaŭ intenţiunile luĭ. Acesta, văzînd că nu are ocazie să se întîlnească cu Ecaterina în locurĭ maĭ retrase, puse pe o soră a luĭ, anume Maria, de legă prietenie cu copila.

De vre'o treĭ lunĭ aceste două fete cam de aceĭaşĭ etate deveniseră amice nedespărţite.

*

Duminică, pe la orele 2 după prînz, Maria veni la Ecaterina pe care o ademeni să meargă împreună la joc.

Ecaterina zise mumeĭ sale că se duce puţin cu prietena eĭ. Mama nu făcu nicĭ o obiecţiune. Ecaterina fu condusă de către Maria pe cîmpul Caracaş. Acĭ Păun, încă cu un băeat, care a fugit şi de a căruĭa urmă nu s'a putut încă da, se năpustiră asupra Ecaterineĭ, care rămăsese singură, de oare-ce prietena, care o atrăsese în cursă, dispăruse ca prin minune. Ceĭ doĭ bărbaţĭ o trîntiră jos şi Păun o violă.

In urmă ambiĭ prietenĭ o aruncară într'o baltă, formată din scursorĭ de apă, spre a'ĭ spăla rochia şi cămaşa carĭ eraŭ pline de sînge.

*

Tîrziŭ seara Ecaterina reintră acasă unde părinţiĭ îngrijaţĭ o aşteptaŭ.

Intrebată de către muma eĭ de ce a întîrziat, dînsa a răspuns că a fost la prietena eĭ.

Fata nu mîncă nimic, cĭ se culcă imediat, zicînd că nu se simte bine.

A doua zi dimineaţă ea fu deşteptată din somn de muma eĭ spre a se duce la lucru. Ecaterina era angajată cu 25 de leĭ pe lună într'un atelier de confecţiunĭ din calea Griviţeĭ.

Ecaterina se sculă şi se duse, însă la prînz ea nu veni acasă ca de obiceiŭ; aceasta mumeĭ nu i se păru curios de oare-ce se întîmpla adese orĭ cînd era mult de lucru în atelier.

Văzînd însă muma că copila nu se reîntoarce nicĭ seara, se duse la atelier să vază ce se întîmplase. Care îĭ fu mirarea cînd află că copila eĭ nu dăduse pe acolo. Dînsa alergă la Maria Păun în Grozăveştĭ, închipuindu'şĭ că Ecaterina s'a dus la prietena eĭ.

*

Dar zădarnică îĭ fu căutarea. Elisabeta şi Gheorghe Scînteĭe îşĭ căutară copila toată noaptea fără a o putea găsi. Erĭ însă aflară de la nişte copiĭ că Ecaterina se află închisă în podul uneĭ case vecine cu aceea a părinţilor luĭ Păun. Părinţiĭ Ecaterineĭ se plînseră secţieĭ 23, cu care împreună găsiră pe copilă ascunsă în podul caseĭ.

Ea fu dusă la secţie unde mărturisi totul părinţilor eĭ, zicînd că Lunĭ plecase de acasă, hotărîtă să se înece în Dîmboviţa de ruşinea ce o suferise şi că, fiind întîmpinată în drum de Hristache Păun, acesta a luat'o în braţe şi a ascuns'o în podul unde a fost găsită şi unde Hristache a abuzat ĭarăşĭ de ea.

*

Atît Hristache Păun, cît şi prietenul săŭ, care l'a ajutat, aŭ dispărut. Secţia 23 a luat măsurĭ spre a-ĭ prinde. Tot odată fetiţa este deţinută la acea secţie spre a i se face o constatare medicală în baza căreia denaturatul individ să poată fi dat judecăţeĭ.

Gri.

Ediţia de seara

Faure la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Faure şi colonia franceză.— Diferite ceremoniĭ.—Presa franceză. — Presa rusă.— Parada.— Toasturile.

Petersburg, 13 August.—D. Félix Faure s'a închinat la mormîntul luĭ Alexandru III, în biserica fortăreţeĭ Petru şi Pavel, şi a depus o ramură de măslin de aur. Afară de aceasta, preşedintele a vizitat şi cele-l'alte morminte ale familieĭ împărăteştĭ.

Preşedintele republiceĭ luă parte apoĭ la punerea primeĭ pietre fundamentale a aripeĭ nouĭ din clădirea societăţeĭ franceze de bine-facere. După această ceremonie se duse la căsuţa luĭ Petru cel mare, unde îl ajunse ţarul.

*

D. Faure maĭ vizită şantierele companieĭ franco-ruse şi fabrica de hîrtie a statuluĭ.

După această vizită, preşedintele republiceĭ se duse la palatul de ĭarnă, unde primi corpul diplomatic, deputaţiunile nobleţeĭ din St.-Petersburg şi din Moscova, zemstvo-ul din St.-Peterburg, municipalităţile din St-Petersburg, din Moscova şi din alte oraşe, corporaţiuniie negustorilor şi meseriaşilor din St. Petersburg, pe reprezentanţiĭ tuturor comunelor rurale din districtul St. Petersburg. Cu acest prilej, deputaţiunile prezentară D-luĭ Faure pîinea şi sarea, chipurile sfinte şi albumurĭ carĭ conţineaŭ adrese.

*

La ora şapte seara, deputaţiunile coloniilor franceze din Rusia se prezintară D-luĭ Faure la ambasada Franţeĭ. In urmă a avut loc un prînz de gală.

*

Paris, 13 August. — Rappel *socoate că alianţa franco-rusă e îndreptată numaĭ contra Germanieĭ.*

Cîte-va ziare, maĭ ales Gaulois, *speră că după revista de mîine se vor pronunţa alte toasturĭ maĭ semnificative de cît acele din Peterhof.*

Corespondentul luĭ Figaro *din St. Petersburg spune că vizita diplomaţiĭ aŭ declarat că ziua de erĭ n'are precedent în istoria ambelor ţărĭ.*

După Gaulois, *baronul de Mohrenheim se va întoarce la Paris numaĭ spre a prezinta scrisorile de rechemare. Va fi înlocuit de prinţul Orusov, ministru la Bruxelles.*

*

St. Petersburg, 13 August.— Aseară a avut loc marele banchet oferit de administraţia oraşuluĭ St. Petersburg în onoarea ofiţerilor marineĭ franceze.

St. Petersburg, 13 August. — *Petersburgski Wiedomosti*, discutînd toasturile de la 11 August, spune că putem privi viitorul cu linişte şi că ne putem deda din toate puterile la lucrările folositoare păceĭ, buneĭ stărĭ a patrieĭ şi glorieĭ împăratuluĭ, care continuă politica ţaruluĭ pacificator.

*

St. Petersburg, 13 August. — Parada din Ţarskoie-Selo s'a făcut pe o ploaĭe mare. Ţarul era călare, împărăteasa şi D. Faure eraŭ sub un cort.

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL“

20

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîĭa

AFACERE CLASATA

X

Unde se hotăreşte Diana

„E foarte îndrăzneţ, foarte drept foarte influent.“

Rolla *(baronne)* strada Prony, cuartierul Monceau.

„Această fată Olympe Mignard trece drept unguroaică, originală din Budapesta şi e văduva unuĭ membru din Camera magnaţilor. In realitate e venită din Berlin unde, înaintea rezbeluluĭ întreţinea relaţiunĭ cu oare-carĭ creaturĭ ale cancelaruluĭ.

„E în termenĭ excelenţĭ cu generalul de Champrozé, din ministerul de războiŭ de la care obţine tot ceĭa ce vrea şi pe care l'a încredinţat că n'are să'ĭ refuze nimic.

„Işĭ ascunde jocul sub alurile excentrice şi vaporoase ale uneĭ străne venite în Franţa pentru a se amuza.

„Nu e maĭ puţin îndrăzneaţă şi maĭ puţin prefăcută ca D. de la Peyrade. Maĭ depravată, de sigur. Se îmbrăcă de bună voĭe ca simplă uvrieră pentru a alerga — la braţ cu femeĭa eĭ de casă, o oare care fată Michut, care ne este devotată — cărciumile şi balurile publice din bulevardurile exterioare unde parcă gustă o vie plăcere de a se pune la sfat cu indiviziĭ din cea maĭ rea speţă cameloţĭ: desfrînaţĭ şi pungaşi...

„Iubeşte bărbatul pentru bărbat.

„Plecînd, va fi perdută prin bărbat.

Godeles *(Jules)* zis şi *Grand-Jules*, şi *Gont-Garde*, şi *Cuirassier de Reischoffen*, fără domiciliu stabil.

„Fost vătaf. A reintrat în serviciu în August 1870. Rănit de un glonte la Reischoffen. Luat de ambulanţa americană şi îngrijit de doctorul James Narton care l'a scăpat de la o moarte aproape sigură.

„Actualmente, şarlatan şi susţiitor de profesie. Trăieşte cu nenorocite pe carĭ le exploatează în tripourĭ din cea din urmă categorie, rînd pe rînd pont şi crupier. Se prefăce a nu şti ce a devenit fata Mignard vechia luĭ concubină, şi pe acelea pe care nu l'a cunoscut de cît sub numele de *Toulausain*, —.

„Intrebuinţat cîte-o-dată ca indicator în serviciul de siguranţă.

„Va sfîrşi răŭ“.

. . . .

Această notă era sublinată de un *post-scriptum* astfel conceput:

„Ca răspuns acetseĭ chestiunĭ ce ne-a fost pusă din partea miss Dianeĭ Vernon din New-York:

„Este posibil de a ajunge la manifestarea adevăruluĭ şi la confuziunea vinovaţilor?

„Da, lucrul e posibil: e convingerea noastră în dauna dificultăţeĭ ce ea reprezintă.

„De cît, ea cere foarte mult timp foarte multă prudenţă şi maĭ ales foarte mulţĭ, foarte mulţĭ, foarte mulţĭ banĭ.“

. . . .

. . . .

Cînd intră dimineaţa, la ora obicinuită, în camera stăpîneĭ sale.

— Ah! Dumnezeul meŭ! esclamă guvernanta surprinsă, Doamna nu s'a culcat încă?

Comediana, într'adevăr, stătea pe un fotoliu, aproape de masă pe care, în mijlocul hîrtiilor răspîndite, lampa ardea încă, cu toate că soarele străĭucea după perdelele închise şi cu toate că zgomotul oraşuluĭ în deşteptare se ridica arsuzitor de afară.

Nemişcată, îngreuiată, ea nu zărea nimic din această lumină, din această viaţă exterioară. Şi ea nu dormea cu toate astea. Ochiĭ deschişĭ păreaŭ că caută în deşert şi figura eĭ palidă vorbea de durere nu maĭ puţin de cît de oboseală.

Guvernanta reluă cu stăruinţă:

— Dacă e permis ca cine-va să fie duşmanul propriuluĭ săŭ corp!... de a petrece noaptea pe un scaun Şi eŭ care făcusem aşternutul cu atîta îngrijire!

— N'am petrecut noaptea aci, răspunse tînăra feme cu tonul uneĭ persoane care visează: am petrecut'o acolo — în Francia — la Paris — strada Lamartine......

— Ah! da: v'aţĭ reamintit istoria locatareĭ mele: nenorocita care a fost ucisă nu se ştie de cine şi nicĭ cum.

„Şi ca probă că propietarul m'a îndepărtat pentru că am tras cordonul asasinuluĭ......

— Cîte oare sînt? se informă Diana, a căreĭ limbă îngreuiată se mişca cu greutate.

— Sînt nouă oare şi jumătate şi dacă Doamna bine voeşte să'mĭ zică ce doreşte pentru dejun...

— Adu'mĭ o ceaşcă de ceaĭ.

— Bine Doamnă.

Odată singură, comediana lăsă ceaşca să se verse pe speteaza fotoliuluĭ.

Pleoapele i se închise, trăsăturile feţeĭ sale păreaŭ tăiate în marmură. Ea nu maĭ mişca. Ea părea ca moartă.

Cu toate acestea, peste zece minute, o trecătoare roşeaţă îĭ coloră faţa. Gura 'ĭ tremura şi pleoapele i-se redeschise. Ea aruncă în jurul eĭ, privirea aĭurită a oamenilor carĭ revin la viaţă. Această privire întîlni hîrtiile împrăştiate în jurul lămpeĭ. Ea luă una — cea din urmă notă, despre care am dat copia, şi reciti post-scriptum, ca pentru a căuta în această lectură curajiul care 'ĭ lipsea.

— Va trebui mulţĭ, mulţĭ, mulţĭ banĭ zise ea.

Ea se sculă brusc şi talia i se îndreptă în toată înălţimea eĭ. Frumuseţea'ĭ luă un caracter tragic. In jurul buzeĭ sale era un surîs amar şi focul uneĭ întunecate rezoluţiĭ scînteia suc genele'ĭ contractate.

— Vaĭ avea banĭ! declară ea

— Doamnă, iată ceaĭul.

Era guvernanţa care reintra.

Diana respinse cu mîna ceaşca pe care i'o dădea.

— Cum asta? esclamă buna femee a'armată, cum asta, nu voiţĭ a lua ceva?... Ah asta! sunteţĭ oare bolnavă?... In acest caz, va trebui să chemăm un doctor...

— Mulţumesc, scumpa mea Jeandron... Nu te îngriji... O suferinţă trecătoare.

Guvernanta protestă.

— Dacă aşĭ putea să înlătur Doamneĭ această suferinţă!... Doamna care s'a arătat aşa de bună, luîndu-mă în serviciul săŭ, atuncĭ cînd mă aflam fără mijloace în acel mic orăşel din America, unde Doamna debuta şi unde venisem să întîlnesc pe sora mea, după trista afacere din strada Lamartine, pe care am istorisit'o Doamneĭ...

Aĭ fi zis că aceste din urmă cuvinte sîngeraŭ actriţa cu una din acele loviturĭ de biciŭ sub care natura, tresărind, întăreşte pe cel maĭ slabĭ...

— Dă'mĭ ce'mĭ trebue pentru scris, zise ea.

— Iată Doamnă.

Tînăra femee luă un condeiŭ şi aruncă din răpeziciune pe o foae de hîrtie cîte-va rîndurĭ, pe care nu'şĭ dădu osteneală saŭ că nu avu eroismul de a le reciti.

Ea puse foaea într'un plic scrise adresa şi întinzînd biletul guvernanteĭ:

— Iţĭ reamintestĭ de domnul conte de Treguier?

(Va urma)

Prinţul Napoleon prezintă regimentul săŭ de dragoni ai gardei.

Un balon avind inscripţia: „Trăiască Franţa!" a fost lansat în aplauzele vii ale publicului.

Ţarul a înaintat patru sute de aspiranţi la gradul de ofiţeri.

St. Petersburg, 13 August.—După parada din Ţarskoie-Selo urmă un dejun.

D. Faure ridică următorul toast:

„In momentul cînd mă îmbarcam pentru a saluta Rusia şi pe augustul împărat, la Paris, în Alpi, la Dunkerque dorinţa unanimă a armatei franceze era să duc armatei ruseşti ştiri despre a noastră, mereŭ sinceră în amiciţia ei. Cu bucurie şi adînc mişcat transmit această dorinţă majestăţei voastre, rugînd-o s'o transmită trupelor ruseşti. Virtuţile militare ale armatei ruseşti ne eraŭ cunoscute şi mai nainte am putut iarăşi admira dispoziţiile ei naturale, elanul ei şi organizaţia-i puternică. Armata franceză, pe care majestatea voastră a văzut o la Chalons, aplaudă de departe armata rusească şi-i exprimă în această zi solemnă sentimentele sale de încredere reciprocă şi de frăţie de arme. Ridic paharul meŭ în onoarea majestăţei voastre, a majestăţei sale împărătesei, a familiei imperiale şi beaŭ pentru armata rusească, în numele armatei franceze!"

*

Ţarul a răspuns:

„Domnule preşedinte, ridic paharul meŭ în onoarea camarazilor noştri din viteaza armată franceză pe care sînt fericit de a o fi văzut la Chalons şi ai căreia reprezentanţi demni mă felicitez că-i văd aci!"

După aceste toasturi, muzica intonă imnul rusesc şi Marsilieza.

Turburările armeneşti

(Serviciul telegr. al „Agenţiei Romîne")

Constantinopol, 13 August. — S'aŭ arestat două Armence, dintre cari una supusă rusă şi cari remiteaŭ ambasadelor Rusiei, Franţei şi Italiei nişte scrisori ale comitetului din Kintşak. In aceste scrisori se spune că ultimele memorii trimese ambasadelor sînt false şi că federaţia nu există. Comitetul din Kintşak n'a luat parte la ultimele atentate; comitetul aşteaptă executarea reformelor.

E falsă ştirea că se proectase un atentat împotriva ambasadei ruseşti şi germane.

Poliţia pretinde că cei doi Armeni arestaţi eri sînt adevăraţii autori ai ultimelor atentate.

Constantinopol, 13 August. — Ministrul de externe a făcut eri vizite tuturor ambasadelor spre a grăbi încheerea negocierilor păcei.

Banca otomană doreşte să emită împrumutul grecesc.

Criza agrară în Franţa

(Serviciul telegrafic al *Agenţiei Romîne*)

Declaraţiile D-lui Meline

Paris, 13 August.—D. Meline, primind pe delegaţii consiliului general al departamentului Seine şi pe ai consiliului municipal din Paris cari aŭ venit pentru a'i vorbi în chestiunea ridicărei preţurilor grînelor, ministrul a declarat că va supune afacerea consiliului de miniştri. A declarat că nu s'ar da înapoi de ar trebui să micşoreze drepturile de vamă în cazul cînd ridicarea preţului ar avea o pricină serioasă şi cînd n'ar fi produsă de speculaţiune.

Ultime informaţiuni

Interview cu un revoluţionar armean

De cîtă-va vreme se află în Capitală unul dintre şefii revoluţiunei armene. El se ascunde sub numele Mavi Donlu şi se ocupă serios de fie-ce mişcare pe care o fac colegii săi din toată Europa.

D. Mavi Donlu a venit în Romînia de la Varna, unde se refugiase din cauza masacrelor din Constantinopol.

Am avut ocaziunea să fac cunştinţă cu energicul revoluţionar armean şi iată ce ne-a istorisit:

*

Sint din orăşelul armean Puighea, unde atît eŭ cît şi părinţii mei aveam proprietăţi. Mişcarea din Armenia a atras însă asupra noastră furia hordelor turceşti şi cu toată rezistenţa noastră Piughea a căzut în mîinile Turcilor, iar toate casele orăşelului aŭ fost distruse.

Am plecat atunci în Rusia unde m'am ocupat cu organizarea revoluţiei.

Ca delegat al Armenilor ruşi, am luat parte la congresul cel mare din Londra.

La acest congres s'a hotărît organizarea revoluţiei armene.

*

Inainte de a intra în amănuntele acestei chestiuni, să vă fac istoricul începutului revoluţiunei.

Ştiţi, povesti revoluţionarul armean, că Armenii sînt de cinci secole sub jugul turc. Musulmanii ne tratează ca pe nişte sclavi şi ne fac viaţa insuportabilă. In nenumărate rînduri Armenii aŭ protestat în contra barbariilor turceşti dar n'aŭ reuşit şi atunci aŭ început să se revolte. Prima demonstraţiune anti-turcă s'a făcut la Cum Capu, apoi aŭ urmat masacrele din Zeitun, Sasun şi diferitele atentate din Constantinopol.

*

Armenii din străinătate pentru a ajuta pe fraţii lor formară atunci două comitete revoluţionare, unul la Londra sub numele de „Hanciakist" şi altul la Geneva numit „Federaţiunea revoluţionară armeană."

Ambele comitete lucrează independent unul de altul, aşa se şi explică faptul că ultimele atentate din Constantinopol aranjate de federaţiunea din Geneva aŭ fost reprobate de comitetul din Londra.

*

La congresul din Londra s'a discutat modul cum ar trebui. Armenii să lucreze şi s'a luat hotărîrea ca să se organizeze revoluţia în stil mare şi numai cînd armenii vor fi bine pregătiţi să facă o ultimă sforţare provocînd o revoluţie generală.

Micile mişcări şi atentate aŭ fost reprobate de congresul din Londra, de oare-ce ele nu ajută la nimic.

Revoluţia cea mare se pregăteşte acum de-abia şi noi sperăm că va reuşi pe deplin, de oare-ce în Armenia sînt 4—5 puncte cari fiind bine întărite ar putea să pună în flacări întreaga Turcie asiatică.

*

— Banii necesari revoluţiei, întrebai atunci, vi'i dă de sigur guvernul englez?

—Protestez în contra acestei versiuni absolut false, răspunse cu vioiciune revoluţionarul armean; Anglia nu ne-a ajutat cu nici un ban şi toate mijloacele noastre ne vin de la ţăranii armeni cari sînt nişte patrioţi încercaţi.

Fie-care ţăran armean contribue de ani de zile cu gologanul săŭ pentru întreţinerea şi organizarea revoluţiunei.

*

—Dar Armenii din Romînia? mai întrebai.

— Aceştia sînt nişte oameni lipsiţi de ori-ce sentiment de umanitate. Ei refuză şi cel mai mic ajutor. Ba le este chiar ruşine să spună că sînt Armeni.

Intr'o zi un agent al nostru strîngea la Galaţi mici ajutoare pentru Armenii din Zeitun şi pe cînd bogătaşii armeni gălăţeni refuzaŭ să dee un ban o Doamnă romînă se apropie de agentul nostru şi auzind că e vorba de a ajuta pe un popor nenorocit dădu imediat obolul ei.

*

— Credeţi că vom mai avea vre-o revoluţie armeană?

— Sînt absolut sigur, răspunse D. Mavi Donlu, căci comitetele lucrează cu activitate şi în momentul cînd Turcia va mai pierde din puterea ce a cîştigat prin ultimele victorii asupra Grecilor se va da lovitura decizivă.

Val.

Rezultatele recoltei din jud. Tutova în urma treeratului nu sînt de loc satisfăcătoare.

Grîul e uşor, palid şi plin de mălură.

Secara, ovăzul, orzul aŭ eşit în foarte mică cantitate şi în aşa calitate că nu's bune nici de sămînţă.

Preţul grîului, după vînzarea care s'a efectuat pînă acum pe piaţa din Bîrlad, e oare-cum bun. Chila de grîŭ s'a vîndut cu 13 lei şi e speranţă de urcare.

Zilele acestea în oraşul Roman grîul s'a vîndut cu 1960 lei vagonul.

O calitate mai bună de grîŭ a fost vîndută cu 2100 lei vagonul.

Numai pe ziua de eri s'aŭ predat prin gara din Roman 40 vagoane.

Atragem atenţiunea cetitorilor asupra premiilor ce publicăm în pagina 5 a ziarului. In special prevenim colecţionarii fasciculei *Tableaux célèbres* că cu No. 16 se termină seria acestei importante publicaţiuni.

D. prim-procuror Sărăţeanu întorcîndu-se din Petersburg Luni îşi va relua lucrările, iar D. Hamangiu va pleca în congediŭ pentru o lună de zile.

Pentru ca instrucţia în afacerea samsarilor să se sfîrşească mai repede, D. ministru de justiţie a însărcinat printr'o delegaţie specială pe D. judecător de instrucţie Vasiliu ca să se ocupe numai de această afacere, rămînind ca toate cele-l'alte afaceri ale cabinetului săŭ să fie instruite de D. judecător Şuţu.

Legea samsarilor

După cum am anunţat deja, D. ministru de justiţie Djuvara va prezenta Corpurilor Legiuitoare un proect de lege pentru reglementarea serviciului samsarilor.

*

Acest proect de lege prevede următoarele condiţiuni pe cari va trebui să le întrunească samsarul:

1) Să fie romîn orî naturalizat romîn.

2) Să depună o garanţie în banî.

3) Să dovedească prin certificate orî mărturie că n'a fost nicî odată condamnat şi că este o persoană onorabilă.

Şi al 4) Să dovedească într'un chip oare-care că are într'u cît-va cunoştinţa legilor.

*

Cu acest mijloc D. ministru de justiţie speră să poată îndepărta pentru tot-d'a-una din palatul de justiţie pe escrocii de sama unor Şapira, Loewy, etc., etc.

Escursiunea la monumentul comemorativ al anexărei organizată de liga pentru prosperarea Dobrogei, din Tulcea, care, după cum am anunţat, va avea loc mîine, 15 August, va pleca din Brăila la ora 7 dimineaţa, iar din Galaţi la ora 9 dimineaţa.

După cum se ştie, a fost invitată şi presa să participe la această escursiune.

Mitropolitul lipovenesc Athanasie Macorov de la Fîntîna-Albă din Transilvania a sosit în Iaşi pentru a oficia mîine, cu ocazia hramului bisericei lipoveneşti Sf. Maria din acel oraş, un serviciu divin.

Din cauza sărbătorei de mîine Vinerî 15 August, atelierele noastre fiind închise, „Adevĕrul" nu va apare de cît poimîine Sîmbătă, la orele obicinuite.

Reforme poştale

Călătoriile D-lui Kiru. — Inţelegerea cu D. Ferichide. — Noul palat al poştelor. Reformele proectate.

Se ştie că D. Kiru, de cînd se afla în capul direcţiunei poştelor şi telegrafelor, a întreprins numeroase călătorii prin străinătate. Aceste călătorii, precum şi participarea D-sale la congresul internaţional al poştelor n'aŭ fost făcute de cît în scopul studierei mai de aproape a dezvoltărei poştei şi telegrafului.

Cu deosebire congresul din America, de la Washington, a dat ocaziune D-lui Kiru ca să observe multe lucruri noui şi cari contrastează viŭ cu starea primitivă a poştei noastre.

Şi, fiind-că D. Kiru a văzut la Americani aparatele cele mai ingenioase pentru primirea şi distribuirea scrisorilor, mandatelor, telegramelor etc., s'a întors în ţară cu hotărîrea ca să le introducă şi la noi.

Inţelegerea cu D. Ferichide

In acest scop D. Kiru a avut o înţelegere cu D. Ferichide, ministrul de interne. D-sa a raportat ministrului cele văzute în America şi l'a consultat în privinţa măsurilor de organizare ce vor trebui luate.

Ministrul a fost de părere ca D. Kiru, să alcătuiască o comisiune compusă din funcţionarii superiori cei mai inteligenţi şi capabili şi împreună cu ei să redacteze un proiect de toate reformele ce vor trebui aduse acestei instituţiuni atît de importante.

Noul palat al poştelor

Negreşit că toate aceste reforme vor fi introduse cu ocaziunea strămutărei poştei centrale în noul şi monumentalul ei palat de pe calea Victoriei.

Ast-fel, comisiunea a vizitat în primul rînd noul palat pentru a-şi da seama de distribuirea lui interioară, aşa ca să poată corespunde trebuinţelor diferitelor servicii noui, ce se vor mai introduce, precum şi pentru a se ocupa de cestiunea mobilierului şi a montărei noilor aparate şi instrumente.

Reformele proiectate

Reformele proectate de D. Kiru şi studiate de membrii comisiunei privesc toate ramurile serviciului telegrafo-poştal.

Ast-fel, pentru strîngerea şi distribuirea telegramelor în sala de aparate se introduce aşa zisul sistem *Marlin*, iar pentru ridicarea telegramelor de la ghişeul de primire va fi aşezat un tub pneumatic. Tot prin tuburi pneumatice vor fi legate de centrală toate localurile sucursalelor, cari localuri vor avea servicii telegrafo-poştale telefonice şi vor corespunde trebuinţelor noului serviciŭ.

Dezvoltarea serviciului telefonic

Serviciului telefonic i se va da o mare dezvoltare, imperios cerută de avîntul pe care l'a luat acest serviciŭ atît în Capitală cît şi în oraşele mari din ţară, pe cari interesele comerciale şi financiare le leagă strîns cu Capitala.

Aşa, se vor instala fire noui în număr considerabil, iar cupola centralei telefonice va fi prevăzută cu 10 mii posturi.

Distribuirea scrisorilor

Comisiunea studiază acum modul de descentralizare a serviciului poştal şi mijloacele cele mai eficace pentru ca scrisorile sosite în Bucureşti să fie distribuite imediat de la gară.

In acest scop, tiragiul corespondenţelor pentru Bucureşti va fi făcut chiar în vagoanele poştale în timpul mersului trenului.

Cînd trenul va sosi în gara de Nord, împărţitorii de scrisori, avînd deja pregătite pe culori corespondenţele, le vor lua şi vor pleca imediat cu ele de la gară pentru a le distribui în oraş.

Cu modul acesta scrisorile vor fi primite cu mult mai de vreme de cît acum şi pentru stradele cele mai depărtate ele nu vor suferi o întîrziere de cît maximum de două ore de la sosirea trenului.

*

Cursele vor fi atîtea cîte trenuri vor sosi în gara de Nord.

In legătură cu distribuirea scrisorilor stă şi aceea a coletelor, cari vor fi aduse la domiciliŭ. De asemenea vor fi aduse la domiciliul adresanţilor şi ori-ce scrisori, colete saŭ mandate de valoare.

Mandatele poştale vor fi plătite în toată ţara la domiciliul adresantului.

Organizarea poştei rurale

Dar una din îmbunătăţirile pe cari comisiunea împreună cu D. Kiru vor s'o aducă serviciului telegrafo-poştal este reorganizarea poştei rurale.

In acest scop comisiunea studiază felul de funcţionare a poştelor rurale din diferite state pentru a'l putea aplica şi la noi în aşa mod ca poşta noastră rurală să nu mai lase nimic de dorit.

Comisiunea va cere guvernului şi modificarea actualei legi de organizare a corpului telegrafo-poştal, de oare ce ea conţine prea multe lacune şi e prea centralizatoare.

Nu putem de cît să felicităm pe D-l Kiru pentru itenţiunile sale demne de toată lauda şi să'i dorim ca aceste intenţiuni să se realizeze cît mai curînd pre binele poştei, al funcţionarilor telegrafo-poştali şi al publicului.

Dud.

Din cauza îmbulzelei de materie, foiţa „Copiii părăsiţi" nu are loc în numărul de azi.

D. inspector viticol Ionescu arată în raportul ce l'a făcut asupra inspecţiei de pe malul Prutului că soldaţii romînî de pe frontieră sînt îmbrăcaţi în zdrenţe, pe cînd soldaţii ruşi sînt îmbrăcaţi în ţinută de sărbătoare şi spune că faptul acesta e o ruşine pentru ţară.

In ceea-ce priveşte recolta viilor, D. Ionescu arată că podgoriile statului sînt excelente, pe cînd cele particulare sînt cu totul compromise.

D. dr. Felix, directorul general al serviciului sanitar, a trimis un ordin tuturor serviciilor sanitare din ţară ca să inspecteze cu de-amănuntul toate hotelurile şi restaurantele din oraşele de reşedinţă şi să le închidă dacă vor fi găsite în infecţie.

Mai mulţi inspectori sanitari vor inspecta apoi pe sub-alternii lor pentru a vedea dacă aŭ îndeplinit în mod conştiincios acest ordin.

Inştiinţăm pe amatorii de a publica anunciuri la **„Mica publicitate"** că, de oare-ce mîine Vineri 15 cor. e sărbătoare şi biurourile administraţiei noastre fiind închise, anunciurile pentru **„Mica publicitate"** ce apare în numărul de Sîmbătă se primesc numai pînă azi la ora 6 p. m.

Un anunciŭ de 4 linii cu un total de 100 litere costă numai 0.50 bani.

Consiliul general

La 1 Septembrie se va aduna consiliul general al instrucţiunei.

D. Spiru Haret l'a convocat pentru ca între altele să se ocupe şi cu chestia cărţilor didactice.

Se ştie că D. Tache Ionescu, cînd era ministru al instrucţiunei publice, s'a ocupat cu revizuirea cărţilor didactice.

Măsurile luate de D-sa aŭ dat rezultate destul de bune şi dacă ministrul actual s'ar interesa de această chestie, căutînd să aplice mai departe măsurile D-lui Tache Ionescu am ajunge în curînd să avem un material didactic bun, în toată puterea cuvîntului.

*

Un exemplu.

Cine nu-şi aduce aminte ce cărţi de geografie eraŭ la noi, ce hărţi existaŭ în romîneşte?

Avem geografia şi harta D-lui general Gorjan. Cîte glume nu se făceaŭ pe socoteala acestor opere fanteziste, în cari eraŭ schimbate cursurile apelor şi graniţele ţărei.

Acum patru ani D. Tache Ionescu a numit pe D. C. Dimitrescu-Iaşi preşedinte al comisiunei pentru geografie şi D-sa ajutat de D. locot.-colonel Ianescu s'a ocupat cu atîta sîrguinţă de geografii, în cît astă-zi pentru învăţămîntul geografiei avem cărţi şi hărţi admirabile.

*

D. Spiru Haret a convocat consiliul general al învăţămîntului în scop de a reveni asupra tot ce s'a făcut pe cînd era ministru D. Tache Ionescu. Iarăşi mania colectivistă de a desfiinţa tot ce s'a făcut în trecut.

Ar face bine D. Haret să renunţe la această ideie şi să caute mai bine să îmbunătăţească ceea ce s'a făcut în trecut.

Aşa, ştim că D. C. Dimitrescu-Iaşi are o ideie fericită în ce priveşte învăţămîntul geografiei. D-sa a propus ca pe lîngă cărţile de geografie deja făcute să se facă şi nişte povăţuitoare, cari să servească la conducerea profesorului.

Ast-fel, după părerea D-lui Dimitrescu-Iaşi, profesorii vor face lecţiile în clasă cu elevii şi vor face lecţiile aşa cum le va indica povăţuitorul, iar nu cum îi va trece prin minte fie-căruia.

Această ideie ar trebui aplicată. Intr'adevăr, pentru mulţi dintre învăţătorî şi institutori se simte absoluta nevoe de un povăţuitor, care să le indice cum trebue să facă lecţiile.

Rep.

Ştiri telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţiei Romîne*)

Paris, 13 August. — Corespondentul lui „Figaro" din Bruxelles afirmă că ştirea despre vizita împăratului Germaniei la regele Leopold este cu totul neexactă.

Constantinopol, 13 August.— „Orel", un vapor al flotei voluntare ruseşti, a trecut Dardanelele, mergînd la Wladivostock, împreună cu trupe şi cu emigraţi.

Magdeburg, 13 August. — Perechea imperială germană a sosit aci şi a asistat la inaugurarea monumentului ridicat în memoria împăratului Wilhelm I.

ECOURI

● **Satira No. II**, care a apărut astăzi, conţine o mulţime de articole de spirit şi humor.

Odată cu apariţia acestui număr, ziarul **Satira** şi-a mai angajat şi alţi scriitori dintre cei mai satirici din ţară.

■ Societatea femeilor *Rîndunica*, din strada Cotroceni 11, a organizat o lotărie cu toate numerele cîştigătoare.

Biletele se găsesc de vînzare la principalele tutungerii din Capitală şi cu banii ce vor rezulta din această lotărie se va veni în ajutorul inundaţilor.

POŞTA REDACŢIEI

D-lui E. G., Rusciuk.—Lotăria pentru construirea unei catedrale în Corabia? Nu ştim nimic.

D-lui A. Naum, Loco. — Gramatici ale limbei *Esperanto* s'aŭ scris mai multe. In acest scop vă puteţi adresa ori-căreî librării din Paris.

D-lui Ilarion, Ploeşti. — Nu s'a publicat pentru că n'am primit nimic cu privire la desfiinţarea clubului liberal, etc.

REPORTAGIU

Din Capitală

A fost prins şi arestat de poliţia de siguranţă a Capitalei individul Constantin Zănescu, urmărit de parchetul de Dolj pentru omorul lui Ioan M. Sîrbuleţ.

Din ţară

In ziua de 12 August un lucrător de la fabrica de cherestea din Brăila, voind să se scalde în Dunăre în apropiere de fabrică, a fost tras de curentul apei sub nişte plute. Lucrătorii fabricei aŭ sărit imediat în ajutorul săŭ.

Din nefericire însă ajutorul venise prea tîrziŭ. Nenorocitul se înecase.

Zilele trecute mocanul G. Cosma, voind să se scalde în Prut, s'a înecat în dreptul cătunului Slobozia-Vancea, judeţul Covurluî.

Cadavrul aruncat de valuri pe mal a fost găsit eri.

A cum trei zile s'a găsit mort înaintea circiumei domnului Căpranu din Galaţi individul D. Ionescu. Alături de el s'a găsit un revolver.

Din cercetările făcute s'a putut constata că el şi-a tras singur un foc în gură.

Cu toate acestea, cazul e dubios prin faptul că nu s'a auzit descărcătura armei.

Cadavrul a fost găsit la 6 paşi depărtare de uşa circiumei.

Dinaintea acelei circiume se află şi o bancă pe care se odihneşte de obiceiŭ sergentul de post.

Parchetul de Covurlui cercetează această misterioasă afacere.

Trenul de Moldova. care a sosit aseară la orele 5 şi jumătate în Capitală, a călcat la chilometrul 54, între Crivina şi Periş, pe un biet ţăran în momentul cînd voia să îndepărteze o vacă de pe şine.

Maşinistul a observat de la distanţă pe ţăran şi a cercat să oprească trenul, dar era prea tîrziŭ. Locomotiva a lovit pe ţăran drept în cap, omorîndu'l pe loc.

INŞTIINŢARE

Cu începere de Vinerî 15 (27) August a. c., direcţiunea generală, pune la dispoziţia publicului aflător în vilegiatură în localităţile dintre Sinaia şi Predeal „trenuri de excursiuni", avînd vagoane numai de clasa II şi III; la cari se vor elibera bilete de ducere şi întoarcere cu reducere de 50 la sută.

S'aŭ organizat în total 8 curse pe zi şi anume, cîte două curse în fie-care direcţie între orele 7 şi 11,30 dimineaţa şi de asemenea cîte două curse în fie-care direcţie între orele 2,40 şi 8 seara.

Publicaţiile afişate în localităţile interesate, indică publicului toate dispoziţiunile de detalii. 55—1

Ilustraţii noui

Astă-zi am primit în Sala noastră o nuă fascicula ilustrată intitulată „Le panorama", Le président de la république française" No. 1 *Au palais de l'Elysées*, Fascicolele 2 şi 3 din această publicaţiune vor fi consacrate **Voyagiului în Rusia.**

Prima fascicolă coprinde următoarele vederi:

Preşedintele republicei franceze în cabinetul săŭ.

Odaia de culcare a preşedintelui.

Plimbarea matinală în pădure.

D. Felix Faure şi D-ra Lucie Faure în grădina Elysée.

Cabinetul de lucru al Preşedintelui.

Dejunul Preşedintelui.

Preşedintele în ţinuta oficială.

Sala mare transformată în sală de mîncare.

Primirea ambasadorilor din Maroc.

Salonul D-rei Lucie Faure.

Sala de biliard de la Elyseu.

Sala de primire.

Un colţ al salonului.

Consiliului de miniştrii, şi alte mici vederi foarte frumos reproduse.

Preţul fascicolei e de 70 b ni.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

13/25 August 1897.

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul ... fl.	9.585
Rubla	127.75
Kredit. Austalt.	364.15
Kred. fonc. austr.	461.50
" ungar.	395.50
Drum fier austr.	345.50
Lombarde	87.40
Alpine	138.
Losuri turceşti	63.70
Rentă perp. austr.	102 25
" arg.	102.30
" aur	194.25
" ungară	122.50
Francfurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.25
" 4%	88.30
BERLIN	
Napoleonul	16.20
Rubla	217.60
Disconto	205 75
Schimb. Londra	20.285
" Paris	80.95
" Amsterdam	168.50
" Viena	169.10
" Belgia	80.65
" Italia	76.90
Ren. Rom. 5% Fl.	—
" 1890 4%	90.50
" 1891 4%	90.50
" 1896 4%	90.80
Imp. mun. Bucur.	101.
PARIS	
Banca Otomană	598.
Losurile Turceşti	116.
Impr. Egyptian	—
" Helenic	155.
Drum de fer austr.	—
[illegible]	296.
Renta Fran. 3%	107.70
" 3%	104.90
Ren. Romînă 5%	102.
" 4%	91.75
" 1896 4%	—
Ren. Italiană	94.67
" Ungară	—

din Bucureşti

	Impr. de stat romîne	
5%	Rom. perpetuă, lei	105 1/2
5%	" amort. 1881	101 3/4
5%	" (Im. 1892)	100 3/4
5%	" din 1893	100 [illegible]
5%	" 1894 int.	96 1/4
4%	" (Im. 32 1/2 milioane)	89
4%	" (Im. 50 milioane)	88 3/4
4%	" (Im. 274 milioane)	90 1/2
4%	" (Im. 45 mil.) 1891	89 3/4
4%	" (Im. 120 mil.) 1894	89
4%	" (Im. 90 mil.) 1896	90
5%	C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	102 1/2
10	Oblig. Casei Pensiunii, a 300 lei	—
	Imprumuturi de oraşe	
5%	Oblig. Comunei Bucureşti 1885 lei	97
5%	Oblig. Comunei Bucureşti 1884	—
6%	Oblig. Comunei Bucureşti 1888	—
5%	Oblig. Comunei Bucureşti 1890	98 1/2
	Idem Idem 1895	96 1/2
	Imprumuturi de Societăţi	
5%	Scr. fonc. rurale lei	92 1/4
5%	" urb. Buc.	88 7/8
5%	" " Iaşi	85
	Acţiuni	
	Banca Naţ. Romîniei lei	—
	Banca Agricolă	—
	Banca Romîniei	—
	Soc. asig. Dacia-Rom.	—
	" " Naţională	—
	" " reas. Patria	—
	" rom. con. luc. p.	—
	" de Basalt artific.	—
	" Letea	—

DEPEŞARI

13 AUGUST

Hotel Boulevard: G. Vagner, neguţător, Hamburg: A. Kohn, neguţător, Craiova; G. Curti, inginer, Galaţi; M. Goldstein, negustor, Galaţi.

Hotel Colaro: G. Ionescu, prop., Roznov; H. Neustader, voiajor, Stutgard; D. Milona, prop., Brăila; Printezis, comers., Constanţa.

Hotel Metropol: Talhaim, comersant, Mărăşeşti; I. D. Ghiner, comers., T.-Vestei; Negruţi, prop., Constanţa; N. Grune, comers., Constanţa.

Hotel Union: D-na Teodora K., voiajoră, Viena; locot. Vascelo, militar, Galaţi; D. Carotta, antreprenor, Tecuci; D-na Cost. Georgescu, voiajoră, Constanţa; D-ra Matilda Ionescu, voiajoră, Craiova; Petre Săvulescu, comers., Silistra; Creţu, medic, T.-Ocna.

Hotel Bristol: Dumitrian, prefect, Caracal; Grimpsan, comers., Galaţi; F. Paruta, funcţionar, Constantinopol; Osvald et fiŭ, administrator, Cîmpina: Anatof. preced. de tribunal, Ruşciuk; Caracaş, prop., Rusciuk; Bernlocner, voiajor, Viena.

Hotel Continental: C. Iorgulescu, prop., R.-Sărat.

Hotel Regal: C. Ferariu, prop., Craiova; A. Papadopol, deputat, Galaţi; V. T. Levinescu, director, Fălticeni; Schubert, comers., Brăila.

Hotel Victoria: Rodian, prof., Tîrgovişte; D. I. Vitu, comersant, Ploieşti; G. Ionescu, prop., Piteşti.

Hotel Central: Alex. Conu, moşier, Roşiori; St. Dumitrescu, moşier, Craiova; I. C-tinescu, moşier, Comana; S. Obilovici, comers., T.-Severin; A. Ronsluf, comers., Burgas; Aron Săteanu, func., Periş; P. Gussi, comers., Piteşti: T. Economopol, comers., Brăila.

Hotel Universal: Niculae Călinescu, comers., R.-Sărat; Stătescu, comers., Mizil; căpitan Săndulescu, militar, Craiova.

Hotel Gabroveni: Panait Angelescu, comers., R.-Sărat; Talingescu, comers., Cîmpina; Anton Georgescu, comersant, Slatina; N. Gheorghiu, comers., C. de Argeş; A. Petrescu, comers., Călăraşi.

Hotel de France: Amalio, inginer, Brăila; Ivan Bumoff, comers., Rusciuk, Niculescu, comers., Călăraşi; Iosefovici, comers., T.-Vestei; Franceanu, comers., Călăraşi.

Hotel Dacia: F. Popescu, comersant. Ferbinţi; M. Harpartin, comers., Constanţa; Ştefan Georgescu, comers, R.-Vilcea: Paraschivescu et. D-trescu, comers., Corăbieni; G. Anastasiu, func., Rahova; Tănase Mincof, comers., Rusciuk; S. Dolgof, comers., Rusciuk; Ghica Anastasescu, propr., Racova; D-na Ana Moldoveanu, prop., Racova.

Hotel Frascatti: Eduard Camiz, inginer, Brăila; Gavrilescu, inginer, Craiova; D-na Emilian, prop., Craiova; sub-locot. Filoti, militar, Buzău; Alexandrescu, prop., Craiova; Seymeri, agent de vapor, Constantinopol; Mih. Ionescu, prop., Sinaia.

Noutăţi literare şi ştiinţifice

Aŭ apărut şi se pot găsi în sala noastră următoarele noutăţi:

Enrico Ferri Les criminels dans l'art et la littérature Lei 2.50

E de Roberty Le psychisme social Lei 2.50.

EMILE ZOLA

In războiŭ

La 12 noaptea armata se opri ca să se odihnească; primirăm ordinul ca să ne culcăm. De trei zile mergeam mereŭ, arşi de soare, orbiţi de praf. Inimicul era în sfîrşit în faţa noastră; colo jos se odihnea Prusianul fără inimă şi nesimţitor; odată cu revărsatul zorilor, o luptă decisivă trebuia să se dea. O moleşeală generală mă cuprinse, în timp de trei ceasuri statui ca zdrobit, dormind dus şi fără visuri.

Deşteptîndu-mă, gîndurile mele zburară pe melurile Durauţei, la iubita mea şi la bunul meŭ unchiŭ; mă chinuia grozav gîndul că n'am să mai văd pe scumpa mea Babet; îmi venea să plîng ca un copil.

Dormitam, mintea îmi era la locurile scumpe mie; brusc trompeta sună chemarea la luptă.

Eram gata de plecare, cînd vagmistrul strigă alergînd:

— O scrisoare pentru sergentul Gourdon!

O luai, dar nu puteam s'o citesc; trebuia să merg la luptă, să mor poate; doream mult şi aşi fi dat chiar viaţa ca să pot citi scrisoarea iubitului meŭ unchiŭ, eram trist; nici odată nu fusei aşa de supărat.

Trebuia să amîn citirea eĭ; trist o băgaĭ în buzunarul tuniceĭ, tocmaĭ în dreptul inimeĭ.

Lupta începu: un masacru de oamenĭ; era scîrbos să vezĭ cum cădeaŭ soldaţiĭ tinerĭ, viguroşĭ, numaĭ pentru gustul împăraţilor; „patria avea maĭ mult nevoe de eĭ, nu pentru a îngroşa cu leşurile lor pămîntul cimitirilor, ci pentru a o înălţa pe tărîmul cultureĭ“.

— Inainte, înainte! strigară şefiĭ; în faţa noastră se afla o perdea groasă de fum pe care nu cutezam s'o străbatem; fulgere roşiĭ străbăteaŭ acest fum ucigător.

— Strîngeţĭ rîndurile, strîngeţĭ rîndurile! strigaŭ nebunĭ şefiĭ, iar noĭ soldaţiĭ strîngeam rîndurile întocmaĭ ca meiĭ carĭ merg spre moarte; zăpăciţĭ ascultam orbeşte de ordinele superiorilor. Glasul rece al coloneluluĭ răsuna mereŭ, bĭetul om striga mereŭ să fim unițĭ şi cu îndrăzneală; nu maĭ puteam strînge rîndurile, eram pĭerduţĭ, nu maĭ aveam nicĭ gloanţe, ne rămînea să luptăm cu baioneta. Bombele inimiculuĭ ne seceraŭ; coloneluluĭ meŭ, D. Montrevert, îĭ căzu calul mort; alergînd să'ĭ daŭ ajutor, un obuz ne culcă pe amîndoĭ la pămînt.

*

Un soare greoĭŭ şi cald arunca razele luĭ asupra mea, puţin cîte puţin vĭaţa 'mĭ revenea; membrele îmĭ eraŭ maĭ uşoare, umărul meŭ singur rămase greŭ, părea încărcat cu sute de chilograme.

Dormeam greŭ de tot, aveam vise aci urîte, aci frumoase, mi se părea că Franţa eşise biruitoare, că patria mea învinsese pe ciracĭĭ luĭ Bismark.

Nu ştiu după cîte ceasurĭ m'am deşteptat, soarele ardea, ĭar aerul era plin de miros de mort; aducîndu-mĭ aminte de scrisoarea unchiuluĭ meŭ, o scoseĭ din sîn. Unchiul Lazăr îmĭ scria:

„Scumpul meŭ copil,

„Auz că războĭul s'a declarat şi sper că veĭ avea congediul tăŭ înainte d'a începe lupta. In fie-care dimineaţă rog pe Dumnezeŭ ca să te apere de pericole. Ah! scumpul meŭ Jean, de la plecarea ta mă simt foarte trist şi îmbătrînit.

Duranţa plînge după tine; vino iute, nu ne lăsa trişti.“

Plînsetul mă sufoca; văzuĭ un soldat care se ridică puţin şi căzu peste cap, zvîrcolindu-se în nişte convulsiunĭ groaznice, apoĭ muri, scoţînd un gemăt lung şi dureros. Incepuĭ ĭar să citesc:

„Babet este mare acum, este cea maĭ frumoasă fată şi te ĭubeşte, Jean, atît de mult, în cît nu pot să-ţĭ spun; vin'o maĭ ĭute, Babet plînge mereŭ, mititica spune la toţĭ că, dacă Jean al eĭ va muri, se va arunca în Duranţa.“

Sfîrşind scrisoarea unchiuluĭ Lazăr, o sărutaĭ şi, sărutînd'o, mi se părea că sărut pe Babet şi pe unchiul Lazăr. La cîţĭ-va paşĭ de mine zăcea cu faţa la pămînt colonelul Montrevert; l'am crezut în agonie; două cadavre ne despărţeaŭ; cu chin cu vaĭ, ocolindu-le, am ajuns lîngă şeful meŭ; l'am ridicat cu faţa în sus; nu era mort, dar avea un braţ zdrobit.

Aşteptam moartea împreună, dar nu venea; atuncĭ sprijinindu-ne am plecat, eram însă ameţiţĭ ca doĭ beţivĭ.

O ambulanţă ne văzu şi ne luă tocmaĭ cînd cădeam leşinaţĭ.

Colonelul trebui să suporte o operaţie grea, un braţ îĭ fu amputat.

Eŭ eram foarte uşor rănit, aşa că peste treĭ săptămînĭ eram zdravăn şi gata să merg din noŭ la războiŭ.

Prusacul învinsese.

M'am întors pe malurile Duranţeĭ şi ast-fel sfîrşiĭ vara vieţeĭ mele.

Incepea toamna.

Caion

Pentru gospodine

Bere de casă. — In luna luĭ August se poate prepara o bere de casă foarte bună. Amestecaţĭ: 600 grame melasă, 50 grame hameĭ, 600 grame orz, 22 litri apă, 1 litru drojdie de bere lichidă. Totul trebuĭe să stea 2—3 săptămînĭ, apoĭ se poate servi la masă.

Gastr.

MODE

Toaletă de recepţiune

Această toaletă foarte elegantă, e de mătasă culoarea paĭuluĭ. Juponul este garnisit cu benzĭ de guipură albă; corsagiul e o bluză fronsată în batist de mătasă plisată şi garnisită cu guipură. Gulerul şi cingătoarea din mătasă de culoarea paĭuluĭ.

Laura

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Gheorghe N. Telegescu, cu D-ra Ştefana Anica Ivan; Petre N. Marin, cu D-ra Elisabeta Ştefan Stănescu; Solomon V. Vaniştain, cu D-ra Reize David; Ion Şonţu, cu D-na Eliza Al. Zotovicĭ; Vasile Mihăilescu, cu D-na Ioana C. Marinescu; Wilhelm Goldschmidt, cu D-ra Iohana-Regina-Cristina Kailan; Achile Achile, cu D-na Mariţa Simion; Iancu Erdreich, cu D-ra Ghizela I. Ovicĭ; Gheorghe Avram, cu D-ra Elena Ştefan Ştefănescu; Pantelimon Tache, cu D-ra Floarea Marin Băjescu; Cristea Avram, cu D-ra Dumitrana Cînciu; Dumitru Pandelescu, cu D-ra Eufrosina Th. Andreescu; Constantin Nicolescu, cu D-ra Anica Ioniţă Ioan.

SPECTACOLE

In ziua de 14 August societatea romînă de ajutor *Unirea* din Sofia, va da o reprezentaţie în sala *Slaviasca-Beseda* din acel oraş cu concursul artiştilor romînĭ Gherman Popescu, H. Vortoni şi M. Poletaru, profesor la şcoala romînă din Sofia.

In ziua de 15 August, societatea *Lew-Tow* pentru înzestrarea fetelor sărace va da o mare serbare cîmpenească în grădina şi sala *Bragadiru*.

In zilele de 15 şi 16 August, studenţiĭ universitarĭ brăilenĭ vor da marĭ serbărĭ populare în folosul inundaţilor gălăţenĭ.

Vinerĭ, Sîmbătă şi Duminecă 15, 16 şi 17 August, la Velodromul romîn, şoseaua Kiseleff, rondul II, vor avea loc **Marĭ alergărĭ** naţionale şi internaţionale, cu concursul renumiţilor alergătorĭ germanĭ D. Richard Heller şi D. Willy Friedrich. Alergărĭ de biciclete şi tandem, cursele se vor face seara la orele 8 şi jum., Velodromul fiind luminat cu lumină electrică. Vinerĭ, 15 August, cursa cea maĭ interesantă între tandemul Stavri Ionescu—D-ra Maria Mihăescu şi ceĭ maĭ bunĭ ciclişti profesionişti alergînd pe biciclete.

Tramvaiul (societatea veche) va circula pînă la Bufetul de la şoseaua Kiseleff, pînă la ora 12 din noapte.

Preţurile locurilor: Loja I, leĭ 16. Loja II, leĭ 12. Stal I, leĭ 3. Stal II, leĭ 2. In interiorul pisteĭ, leĭ 1. Galeria, 50 banĭ.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a zecea

Astă-zĭ expiră termenul pentru bonul de premiĭ din seria a noua.

Punem decĭ cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a zecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 10 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres“ sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 18 August inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 11-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Visul, de Edouard Detaille.
Presentarea luĭ Richelieu luĭ Enric IV, de Aureli.
Menageria, de Sonderland.
Ce este? de Van den Eycken.
Contemplaţiunea, de Marius Stone.
La Ischia, de Traideler.
Pentru a căuta pe domnul Primar, de Benjamin Vautier.
In clasa întîia, de Hiddeman.
In clasa a treia, de Hiddeman.
Plăcerea unor copiĭ de la ţară, de Scheviering.
Intr'un orăşel din Algeria, de Bridgman.
Pentru a imita pe zeiĭ, de Siedmiradski.
Cavaleria din Caucas, de Roubaud.
Copilul Luther la Doamna Cotta, de Spangerbery.
Jocul De-a ascunsele la copiĭ, de Bartholomé.
O turmă de boĭ în cîmpiile Elbeĭ, de Trenzel.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 11-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Robert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
George Duruy, Ni dieu ni maître, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité: Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noêl joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2,25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2914
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 18 August inclusiv.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 132 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAPITOLUL X

Fuga luĭ Menegant

Dar ce era nostim era că eĭ nevrînd să se rază, ca să fie gata, îşĭ tot cedaŭ rîndul celor-l'alţĭ muşteriĭ din prăvălie.

Stăpînul prăvălieĭ, văzînd aceasta şi văzînd că se tot uĭtă afară, crezu cine ştie ce, căcĭ trimise o calfă să aducă doĭ agenţĭ.

Tocmaĭ cînd se apropiaŭ agenţiĭ iacă şi Menegant venea din capul strădeĭ uĭtîndu-se în toate părţile.

Trebuĭaŭ ochiĭ luĭ Jaume ca să'l maĭ cunoască.

Era ras de tot şi cu gulerul ridicat.

Jaume şi agenţiĭ atuncĭ se repeziră la el.

Agenţiĭ, carĭ eraŭ chemaţĭ de bărbier, crezînd că sînt niscaĭ pungaşĭ carĭ fug se iaŭ după eĭ.

Fu un moment de zăpăceală mare.

Menegant ar fi putut profita de el, dar Jaume, care avea prezentă de spirit, avu inspiraţia originală să'ĭ zmulgă cu un gest repede cureaua de la pantalonĭ.

Menegant se împiedică în pantaloniĭ carĭ îĭ cădeaŭ.

Nu putu fugi.

Fu prins.

Agenţiĭ se recomandară apoĭ şi rîseră cu toţiĭ, maĭ cu seamă că ticălosul nu le scăpase.

Fu adus la Siguranţă.

Menegant recunoscu că fusese un guguman de întîrziase pentru nişte pantalonĭ de 15 fr., cînd avea în pungă cu ce ajunge la Londra.

— Aşa 'mĭ trebuĭe, zicea el.

Fu de faţă la juraţĭ.

Procesul fu banal, în fond.

Acuzaţiĭ tăgăduiaŭ tot.

Li se dădură mulţĭ anĭ de muncă silnică şi de reclusiune.

Catusse şi Menegant fură osîndiţĭ la cîte zece anĭ de muncă silnică.

Chevalier şi Prevot, complicele luĭ Manegant la încercarea de fugă, fură osîndiţĭ la cîte şease anĭ.

Catusse era fiŭ de oamenĭ cum se cade carĭ îĭ lăsaseră ore-care avere.

Menegant era tipul extraordinar al aventurieruluĭ internaţional.

Dacă ştia puţină geografie, şi dacă avea puţină educaţie, şi-ar fi rîs mult de justiţia engleză.

CAPITOLUL XI

Banda în frac

Jeanolle de Volneuse ştiu maĭ bine să evadeze dintre toţĭ *clienţiĭ* meĭ — după Almayer.

El făcea parte tot dintr'o francmazonerie á la Catusse, dar a luĭ era ceva special.

Era un tînăr înalt şi slab, cu trăsurĭ fine, cu faţa încadrată de favorite micĭ negre.

Cînd am făcut maĭ tîrziŭ perchiziţie acasă la el, am găsit vre-o 25 de veste, 23 de perechĭ de ghete, 5 saŭ 6 pălăriĭ cenuşiĭ înalte, carĭ începeaŭ a fi foarte la modă.

Jeanolle se furişase prin cartierele nobile.

Se improvizase om din lumea bună şi inspirase încredere căcĭ era amabil şi tot-de-a-una bine îmbrăcat.

Numele ce'şĭ dedea fură crezute autentice.

Se numea după împrejurărĭ: contele de Marsan, viconfele de Valmecuse, etc..

Acest răŭ făcător explora cu dibăcie apartamentele.

Cînd putea, — de se afla singur — scotea o unealtă — adevărat giuvaer criminal — pe care o avea tot-d'a-una în buzunarul fracului şi spărgea cu ea cutiile în carĭ spera să găsească ceva.

El a inaugurat furtul din coşurile de nuntă, adică furarea bijuteriilor în coşurile de nuntă expuse în zilele de iscălirea contractuluĭ.

Alt amănunt:

Tot-d'a-una avea mînuşĭ.

El spărgea şi fura cu mînuşĭ albe în mîinĭ.

Istoria acestuĭ hoţ e simplă.

Cînd făcea armata a fost condamnat de consiliul de rezbel din Besançon la un an de închisoare.

Cum a scăpat s'a dus la Rouen.

Aci a fost arestat ca escroc.

După ce sfîrşi şi închisoarea aceasta, veni la Paris.

Aci intră ca amploiat la o bancă.

Avea de gînd să'şĭ cîştige în chip cinstit viaţa, schimbînd în chip maĭ uşor titlurile pe carĭ le va fura.

Nu cunoştea încă pe Menegant nicĭ băncile hoţilor din Londra.

Metoda cu care înşela privigherea stăpînuluĭ săŭ, era curioasă.

Ca să'ĭ treacă un titlu furat, alegea tocmaĭ momentul în care bancherul citea ziarul opoziţiunilor.

Fireşte nu se temea de el.

Işĭ întrerupea citirea în loc de a o urma cu maĭ multă luare aminte.

Lua titlul.

Il plătea.

Il punea în casă.

Totuşĭ şiretenia nu putea ţine mult.

Jeanolle pieri din casa de bancă în ziua cînd primul titlu furat de el şi dus la Bursă, fu recunoscut, izbit de opoziţie.

Fu prins furînd şi dus în faţa judecătoruluĭ de instrucţie pe care îl uĭmi cu sîngele luĭ rece.

Hoţia aceasta nu fusese lucru mare.

Dar pe toţĭ îĭ sperie printr'una din cele maĭ îndrăzneţe evadărĭ.

Cînd îl aducea un gard într'o zi la judecătorul de instrucţie, spuse că are colicĭ marĭ şi ceru voe să se ducă unde avea trebuinţă.

Judecătorul avea atuncĭ cabinetul sus de tot în cel din urmă cat al Palatuluĭ Justiţieĭ.

Aştepta cu răbdare să'ĭ aducă inculpatul.

De odată zări două picioare de om care treceaŭ pe dinaintea ferestreĭ.

— Ce cutezătorĭ sînt tinichigiĭ ăştia, zise grefieruluĭ.

Dar vremea trecea.

Se întreba la ce nu maĭ vine inculpatul.

Grefierul se duse să vadă.

Găsi pe gard păzind la uşa privăţeĭ.

— Dar unde e Jeanolle? îl întrebă el.

— Inăuntru.

Şi bătu în uşe.

Strigă la el:

— Aide maĭ repede că te aşteaptă d. judecător.

Nu-ĭ răspunse nimenĭ.

Bănui ceva.

Cercă să deschidă uşa.

Nu putu.

Era închisă pe dinăuntru cu zăvorul.

Soldatul puse umărul.

Uşa sări.

Fireşte nu găsi pe nimenĭ.

Fereastra era deschisă.

Prin ea, de mult Jeanolle se urcase pe acoperişul palatuluĭ.

Picioarele luĭ le văzuse judecătorul!

A treia zi, acesta găsi o scrisoare pe bĭuroŭ:

Iacă ce spunea:

D-luĭ Doppfer
Judecător de instrucţie

„Domnule.

„Am petrecut noaptea liniştit într'unul din cele maĭ bune otelurĭ din Paris.

(Va urma)

SOCIETATEA ANONIMA UNGARĂ de NAVIGAȚIUNE FLUVIALA și MARITIMĂ

MERSUL VAPOARELOR de PASAGERI

INTRE ZEMUN (Semlin)-BELGRAD-GALAȚĬ (1016 kil.)

In JOS	STAȚIUNILE	I SUS
pleacă 4.00	Zemun (Semlin)	sosește 6.00
„ 5.00	Belgrad	„ 5.05
„ 6.00	Panciova	pleacă 4.05
„ 7.35	Semendria	„ 2.50
„ 7.55	Cubin	„ 1.40
„ 8.30	Dubrovița	„ 1.00
„ 10.00	Baziaș	pleacă 11.00 / sosește 8.00
„ 10.50	Gradiște	pleacă 7.15
„ 11.20	Moldova-Veche	„ 6.30
„ 12.20	Drencova	„ 4.30
„ 1.30	Svinița	„ 3.00
„ 1.50	Milanovaț	„ 2.30
sosește 3.15 / pleacă 4.00	Orșova	pleacă 12.00 / sosește 11.50
sosește 6.00 / pleacă 7.40	Turnu-Severin	sosește 10.00 / pleacă 8.40
„ 10.15	Raduievatz	„ 4.35
„ 12.50	Calafat	„ 1.15
„ 1.25	Widdin	„ 12.50
„ 3.40	Lom-Palanca	„ 10.00
„ 6.10	Bechet	„ 6.20
„ 6.30	Rahova	„ 6.10
„ 8.50	Corabia	„ 3.20
„ 10.20	Nicopoli	„ 1.25
„ 10.35	Turnu-Măgurele	„ 1.15
„ 12.15	Zimnița	„ 11.00
„ 12.50	Sistov	„ 10.40
sosește 3.05 / pleacă 3.35	Rusciuc (Rustschuc)	„ 7.00
sosește 4.00 / pleacă 4.30	Giurgiu	pleacă 5.40 / sosește 4.50
„ 7.05	Oltenița	pleacă 1.25
„ 9.25	Silistria	„ 10.15
„ 3.00	Cernavodă	„ 5.30
„ 5.45	Gura-Ialomițeĭ	„ 1.15
sosește 8.25 / pleacă 9.00	Brăila	„ 9.20
sosește 9.50	Galați	pleacă 8.00

In JOS: ORARIUL EUROPEI MEDIE — In fie-care Duminică, Marțĭ și Vinerĭ; ORARIUL EUROPEI CENTRALE — In fie-care Lunĭ, Mercurĭ, și Sîmbătă; In fie-care Marțĭ, Joĭ și Duminică.

I SUS: ORARIUL EUROPEI MEDIE — In fie-care Joĭ, Sîmbătă și Lunĭ; In fie-care Mercurĭ, Vinerĭ și Duminică; ORARIUL EUROPEI CENTRALE — In fie-care Marțĭ, Joĭ și Sîmbătă; In fie-care Lunĭ, Mercurĭ și Vinerĭ.

Observațiunĭ generale : 1) Orele din coloana stîngă indicate în dreptu' fie-căreĭ stațiunĭ să se citească de sus în jos; iar cele din coloana dreaptă de jos în sus. 2) Pentru linia Turnu-Severin Galațĭ, vapoarele vor pleca după orologiul Ost-European, care este cu un ceas înainte de cel Central-European.

3) Orele de noapte începînd de la 6 ore seara pînă la 5.59 dimineata sunt însemnate prin sublinierea minutelor. 4). In cas cînd apele vor fi micĭ, circulația vapoarelor între Zemun (Semlin) și Galațĭ se vor face prin comunicație întreruptă, adică prin schimbarea vapoarelor si anume: un vapor va circula între Zemun (Semliu) si Orșova, și un altul între Orșova și Galațĭ conformîndu-se exact ambele vapoare acestuĭ itinerariŭ. — Insă dacă apele vor scădea de tot, vapórele circulă numaĭ între Zemun—Moldova-Veche, și între Turnu-Severin și Galațĭ. De alt-fel, în privința aceasta se vor căpăta informațiunĭ corecte de la toate stațiunile și prin publicațiĭ.

Budapesta in Aprilie 1897. — DIRECȚIUNEA GENERALĂ.

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda